

ศึกษา เหตุผลการ เลือก เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรมของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

14 ก.ค. 2540

ปริญญานิพนธ์

ของ

ปัญญา สังข์ภิรมย์

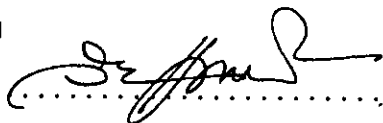
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกอุตสาหกรรมศึกษา
กุมภาพันธ์ 2539
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

17221

2143

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
อุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

คณะกรรมการควบคุม

ประธาน

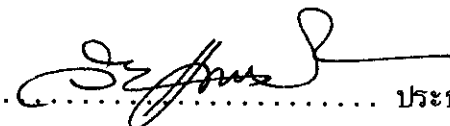
(ผศ.ดร.วิชัย หวานเพชร)

กรรมการ

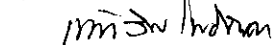
(อาจารย์เพ็ญสิทธิ์ โพธิจินดา)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผศ.ดร.วิชัย หวานเพชร)

กรรมการ

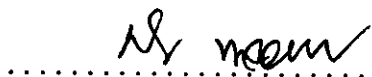
(อาจารย์เพ็ญสิทธิ์ โพธิจินดา)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ดร.สมพร ไชยะ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาเต็มใจให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชัย แหวนเพชร ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์เพ็ญสิทธิ โพธิจินดา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพร ไชยะ ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เอนก เพ็ชรอนุกุลบุตร รองศาสตราจารย์ ชูชีพ อ่อนโคกสูง ผศ. ศรัชัย ไทรขมภู อาจารย์ดรุณี ประกิจเพชร และอาจารย์วิรัตน์ เสน่หา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบคุณ ครูผู้สอนวิชาช่าง ครูแนะแนวและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยดำเนินไปด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์มิ่ง เทพครเมือง ที่กรุณาเขียนโปรแกรมและประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแปรผล การอภิปรายผลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์ เสน่ห์ สังข์ภิรมย์ และอาจารย์จรวงจิต คุรุวิทย์ ที่ช่วยในด้านเอกสารทั้งหมด จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

และสุดท้าย ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู-อาจารย์ ญาติพี่น้องที่ให้ความรู้ให้กำลังใจ และกำลั้งหรัพย์ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาตลอด อันพระคุณนี้หาที่เปรียบมิได้

บัญชา สังข์ภิรมย์

กุมภาพันธ์ 2539

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายบุญ	ชื่อสกุล สังข์ภิรมย์
เกิดวันที่	17 มกราคม 2499
สถานที่เกิด	ตำบลสนราภิรมย์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	92 ซอยลาดพร้าว 86 แขวงวังทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10310 โทร. 539-0033
เริ่มรับราชการ	1 มิถุนายน 2519 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพฯ
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ 3 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2515 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเวฬุวนาราม นครปฐม พ.ศ. 2517 ปกศ. ต้น จากวิทยาลัยครูนครปฐม พ.ศ. 2519 ปกศ. สูง (อุตสาหกรรมศิลป์) จากวิทยาลัยครูพระนคร พ.ศ. 2523 ค.บ. (อุตสาหกรรมศิลป์) จากวิทยาลัยครูพระนคร พ.ศ. 2539 กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ศึกษา ผลผลการ เลือก เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
บัญชา สังข์ภิรมย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกอุตสาหกรรมศึกษา
กุมภาพันธ์ 2539
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและจัดอันดับเหตุผลของการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านการศึกษาต่อของนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ตามเพศ ระดับผลการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้เกี่ยวข้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมแล้ว จำนวน 881 คน ครูแนะแนวจำนวน 56 คน และครูช่างจำนวน 88 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่าสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และ Scheffe's method

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียน มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดสูงสุดรองลงมา คือ ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ
2. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผล ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียน ที่มีผลการเรียนดีมาก ดีและปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด กับด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนวิชาชีวะมีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้างและเกษตรกร มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจ และความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

7. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง ปานกลาง และต่ำ มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

8. นักเรียน และครูที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ไม่แตกต่างกัน

9. นักเรียน และครูที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. นักเรียน และครูที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

11. นักเรียน และครูที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

A Study of Reasons for Selecting Basic Industrial Vocational
Subjects by Grade Eleven Students Under the Department of
Secondary Education in Bangkok

AN ABSTRACT

BY

PANYA SUANGPIROM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Industrial Education
at Srinakharinwirot University

February 1996

Abstract

The purposes of this study was to investigate factors influencing the reasons for taking Basic industrial Vocational courses of secondary school students and to compare their opinions why they took the courses with those expressed by guidance and industrial teachers

Eight hundreds and eighty-one grade eleven students in the Bangkok area were asked to fill out questionnaires asking them to indicate factors that influence their decisions to take Basic Vocational courses and also to rank the relative importance of those factors. The following factors were included in the questionnaire : interest, aptitude, people concerned motivation from school and the aspiration for further study. It was assumed that the students were different on the following personal characteristics : sex, scholastic achievement, curriculum Program, the level of education, occupation and income of parents ; Opinions on how student ought to choose course were solicited from fifty-six guidance teachers and eighty-eight Industrial teachers.

The rate of return of the questionnaire was 99.32 percents. The statistics used were, percentage, arithmetic mean, standard deviation, the t-test and the F-test

The research found that interest and aptitude factor ranked high as the most powerful influence on the decision, followed by aspiration for further education, motivation from school and

people concerned, respectively. There were significant differences, at a 0.01 level on how male and female students chose their courses.

People concerned and motivation from school factors had influenced the students decisions regardless of their scholastic achievement, interest, aptitude and the aspiration for further education.

Student pursuing different curriculum Program (mathematic - science, mathematic-language, language arts and vocational.) received significant influences from such factors as interest, aptitude, people concerned and the motivation from school while there was no influence from other factors. The level of education of their parents and work showed no significant influence. The motivation from school factor exerted influence over students. whose parents differed on the level of income.

When the opinions of teachers and students were compared on the significance of influencing factors, it was found that there were no significant differences on the interest, aptitude and the aspiration to further study factors. But significant differences were found on the motivation from school and people concerned factors.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
สมมติฐานการวิจัย	11
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	12
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524	
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	13
โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524	
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	14
โครงสร้างของแผนการเรียนรู้วิชาสามัญและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	18
โครงสร้างของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม	19
ความหมายของความสนใจ	20
ทฤษฎีแรงจูงใจ	21
การแนะแนวในโรงเรียนกับการเลือกเรียนของนักเรียน	23
ทฤษฎีการเลือกอาชีพ	25
ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ	25
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอทดอก	26
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของไครท์	27

บทที่	หน้า
2	หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ 28
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ 30
	งานวิจัยภายในประเทศ 30
	งานวิจัยในต่างประเทศ 35
3	วิธีดำเนินการค้นคว้า 40
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 40
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 49
	วิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย 50
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 51
	การวิเคราะห์ข้อมูล 51
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 52
4	การวิเคราะห์ข้อมูล 54
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 54
	ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล 54
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 55
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 194
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 194
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 194
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า 195
	วิธีดำเนินการวิจัย 195

บทที่	หน้า
5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	195
การเก็บรวบรวมข้อมูล	196
การวิเคราะห์ข้อมูล	197
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	197
อภิปรายผล	206
ข้อเสนอแนะ	213
บรรณานุกรม	215
ภาคผนวก	224
ประวัติย่อผู้วิจัย	246

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	18
2 รายชื่อเขตการปกครองและจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละเขตการปกครอง ในกรุงเทพมหานคร	42
3 รายชื่อเขตการปกครอง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและจำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	43
4 รายชื่อเขตการปกครอง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและจำนวน ครูแนะแนว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	45
5. รายชื่อเขตการปกครอง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและจำนวน ครูช่างอุตสาหกรรม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	47
6 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถาม นักเรียน จำแนกตามเพศ ผลการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง	56
7 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามครูที่เกี่ยวข้อง	59
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	60
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	61
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	63

11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	65
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	67
13	สรุปเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือก เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	69
14	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	70
15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	71
16	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	73
17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	75
18	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	77

19	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามตัวแปร ด้านเพศ	79
20	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามตัวแปร ด้านเพศ	81
21	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามตัวแปร ด้านเพศ	83
22	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามตัวแปร ด้านเพศ	85
23	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามตัวแปร ด้านเพศ	87
24	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามผลการเรียน	89
25	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามผลการเรียน	91
26	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามผลการเรียน	94

27	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามผลการเรียน	96
28	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามผลการเรียน	99
29	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามแผนการเรียน	102
30	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามแผนการเรียน	104
31	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามแผนการเรียน	107
32	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามแผนการเรียน	110
33	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามแผนการเรียน	113
34	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	116

35	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	118
36	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	121
37	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	123
38	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	126
39	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	129
40	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	132
41	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	135
42	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	138

43	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาคือ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	141
44	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง	145
45	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง	147
46	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง	150
47	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง	152
48	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านการศึกษาคือ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง	155
49	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน แยกตามเพศ	158
50	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้าน ความสนใจและความถนัด แยกตามเพศ	159
51	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แยกตามเพศ	161

52	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แยกตามเพศ	163
53	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านการศึกษาต่อ	165
54	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน แยกผลการเรียน	167
55	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียน ดีมาก ดี และปานกลางกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน	169
56	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียน ดีมาก ดี และปานกลาง กับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	170
57	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียน ดีมาก ดี และปานกลาง กับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	171
58	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามแผนการเรียน	172
59	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์ คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนวิชาชีพ กับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้าน ...	174
60	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียน วิทย์คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียน วิชาชีพกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด	175

61	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียน วิทย์คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียน วิชาชีพกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	176
62	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียน วิทย์คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียน วิชาชีพกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	177
63	เปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	178
64	เปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	180
65	เปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของ นักเรียนทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง	182
66	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ กับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	184
67	เปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 4 ด้าน	185
68	เปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องด้านความสนใจและความถนัด	186

69	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	188
70	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	190
71	เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ด้านการศึกษาต่อ	192

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบความคิด.....	7
--------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษา มีบทบาทสำคัญในการสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ ความคิด ความสามารถ ตลอดจนความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล ให้เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และสามารถดำรงตนให้อยู่ได้ในสังคม(สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2530 : 299) นโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พุทธศักราช 2535-2539) ได้เน้นการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาและในแต่ละระดับการศึกษานั้น จะมีเป้าหมายในการพัฒนาคน ที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันออกไป สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษามุ่งหวังเพื่อเตรียมความรู้และทักษะ เฉพาะด้าน ที่จะนำไปเป็นแนวทางประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับสภาวะ เศรษฐกิจ สังคมและตลาดแรงงาน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 17) การจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกแผนการเรียน และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถและสอดคล้องกับขีดความสามารถของตนเอง (กรมวิชาการ. 2535 : 2-3) ลักษณะที่สำคัญของหลักสูตรฉบับนี้ คือ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเรียนกลุ่มวิชา ที่เป็นพื้นฐานของการศึกษา ในระดับสูงขึ้นไปประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพภายหลัง แผนการเรียนแบ่งออกเป็น 2 แผน คือ แผนการเรียนวิชาสามัญ ได้แก่ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษและแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนแผนการเรียนที่เน้นวิชาอาชีพ ได้แก่ แผนการเรียน ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรม และหัตถกรรม มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ด้านวิชาชีพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในด้านอาชีพศึกษาและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนั้นหลักสูตรยังได้กำหนดให้เรียนวิชาบังคับเลือกอีก 3 กลุ่มวิชาคือ พหุภาษามัย วิทยาศาสตร์และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ รวม 15 หน่วยการเรียนรู้ วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพซึ่งเป็น กลุ่มวิชาบังคับเลือกกลุ่มหนึ่ง ที่นักเรียนเลือกจาก 6 สาขาวิชาจำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรมและหัตถกรรม โดยนักเรียนต้อง เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาใดสาขาหนึ่งเท่านั้นตลอดหลักสูตร (กรมวิชาการ. 2535 : 142)

ในการเลือกเรียนวิชาเลือกนี้ นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการของตนเอง อย่างไรก็ตามพฤติกรรมในการเลือกนี้แตกต่างกันตามสภาพส่วนตัว เช่น ฐานะ เศรษฐกิจและสังคม นอกจากนั้นการเลือกเรียนยังแตกต่างกันไปตาม ผลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ทั้งยังเกี่ยวกับระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองของนักเรียนแต่ละคนอีกด้วย สำหรับด้านตัวบุคคลนั้น ความสนใจของตนเอง แรงจูงใจจากโรงเรียน ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ ตลอดจนลักษณะของงานที่จะทำและเกียรติยศชื่อเสียง ล้วนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทั้งสิ้น (กฤษณา วงษาสันต์. 2524 ; จุรินทร์ บุญชุ่ม. 2525 ; สุวิมล ดีสัน. 2526 ; มณฑา ศรีโพธิ์. 2528) ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้อย่างอิสระไปแล้ว พบว่านักเรียนบางคน que เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพไม่เหมาะสมกับตนเองจะมีปัญหาตามมาคือ นักเรียนบางคนไม่ชอบเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพนี้อย่างต่อเนื่อง บางคนเกิดความเบื่อหน่าย บางคนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับลักษณะวิชาที่เรียนได้และต้องเปลี่ยนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพใหม่ ทำให้เสียเวลาเรียนและลงทะเบียนเรียนใหม่ เมื่อศึกษาข้อมูลจากฝ่ายทะเบียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้อย่างเสรีนั้น มีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีปัญหาในการเลือกเรียน ได้ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม เพื่อไปเรียนในวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่นตามความเหมาะสมของตนเองเป็นจำนวนมาก จากสถิตินักเรียนที่ขอเปลี่ยนไม่เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาหลายโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม ร้อยละ 25.71 โรงเรียนบางกะปิ ร้อยละ 30.00 และโรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) ร้อยละ 30.61 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีปัญหาในการเลือกเรียนนั้น มีนักเรียนจำนวนมาก ที่ไม่ได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตนเองแต่ักเรียนเลือกเรียนเพราะเพื่อนหรือบุคคลอื่นชักนำให้เลือกเรียน หรือนักเรียนเลือกเพราะคิดว่าเป็นวิชาที่เรียนง่ายกว่าวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอื่น

เมื่อนักเรียนเหล่านี้ได้เลือกเรียนเข้ามาเรียนแล้วมักจะมีปัญหาต่างๆ เช่น นักเรียนขาดความสนใจ ขาดความเอาใจใส่ในการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษา เช่น ต้องเสียเวลาเรียน มีการเปลี่ยนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพใหม่หรือมีการฝึกงานภาคปฏิบัติซ้ำ ทำให้เกิดความสับสนเปลี่ยนหลายด้าน เช่นด้านกำลังคน ด้านเศรษฐกิจส่วนตัวของนักเรียน และผู้ประกอบการ ดังนั้นการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของนักเรียน ถ้าไม่ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนว นักเรียนอาจจะเลือกเรียนผิดพลาดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญประสิทธิ์ กนกสิงห์ (2521 : 72) ได้กล่าวว่า การเลือกเรียนของนักเรียนถ้าเลือกไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ตัวนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องคือ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจบทเรียน ทำให้เสียเวลาเสียสุขภาพจิตเสียเงินทอง และเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการเกิดการสูญเสียทางการศึกษา ผู้เรียนเองก็ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเพราะจะต้องเรียนในวิชาที่ตนเองไม่ชอบและไม่มีความถนัด

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่ามีเหตุผลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกันไป ดังนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ว่ามีเหตุผลใดบ้าง ที่มาเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนทั้ง 4 ด้านประกอบด้วย ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ แตกต่างไปจากความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นประโยชน์ในการแนะแนวการเลือกวิชาเรียนของนักเรียนและเป็นข้อมูลสำหรับโรงเรียน ครูแนะแนว ครูผู้สอน ในการให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกแผนการเรียน และเลือกวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ได้เหมาะสมกับตนเอง อนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอย่างเสรี ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาและจัดอันดับเหตุผลของการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด บุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจจากโรงเรียน และการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด บุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจจากโรงเรียน และการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเพศ ระดับผลการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง

3. เพื่อเปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นข้อมูลให้แนวทางในการให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม

2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง และครูอาจารย์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าได้กำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

1. ประชากร เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมแล้วโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 4,720 คน ครูแนะแนว จำนวน 334 คน และครูช่าง จำนวน 475 คน จากจำนวนโรงเรียน 109 โรงเรียน (กรมสามัญศึกษา. 2537 : 25)

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรมแล้ว ครูแนะแนวและครูช่าง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

2.1 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรมแล้ว ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอย่างเสรี สังกัดกรม

สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 881 คน นักเรียนชาย จำนวน 808 คน นักเรียนหญิง จำนวน 73 คน จากจำนวน 26 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ครูแนะแนว ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เปิดโอกาสให้เลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 56 คน จากจำนวน 26 โรงเรียนโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2.3 กลุ่มตัวอย่าง ครูช่าง ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เปิดโอกาสให้เลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 88 คน จากจำนวน 26 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ

3.1.1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่

3.1.1.1 เพศ

- (1) ชาย
- (2) หญิง

3.1.1.2 ระดับผลการเรียน ได้แก่

- (1) ระดับผลการเรียนดีมาก คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
- (2) ระดับผลการเรียนดี คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99
- (3) ระดับผลการเรียนปานกลาง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.99 ลงมา

3.1.1.3 แผนการเรียน ได้แก่

- (1) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
- (2) แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ
- (3) แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส
- (4) แผนการเรียนวิชาชีพ

3.1.2 พื้นฐานของครอบครัว ได้แก่

3.1.2.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่

- (1) ระดับอุดมศึกษา
- (2) ระดับมัธยมศึกษา
- (3) ระดับประถมศึกษา

3.1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

- (1) รับราชการ
- (2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (3) ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว
- (4) รับจ้างหรือพนักงานบริษัท
- (5) เกษตรกรรม

3.1.2.3 ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ได้แก่

- (1) รายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน
- (2) รายได้ระหว่าง 10,000–20,000 บาทต่อเดือน
- (3) รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทลงมาต่อเดือน

3.1.3 ครูผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่

3.1.3.1 ครูแนะแนว

3.1.3.2 ครูช่าง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
ของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ในด้านต่อไปนี้

3.2.1 ด้านความสนใจและความถนัด

3.2.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

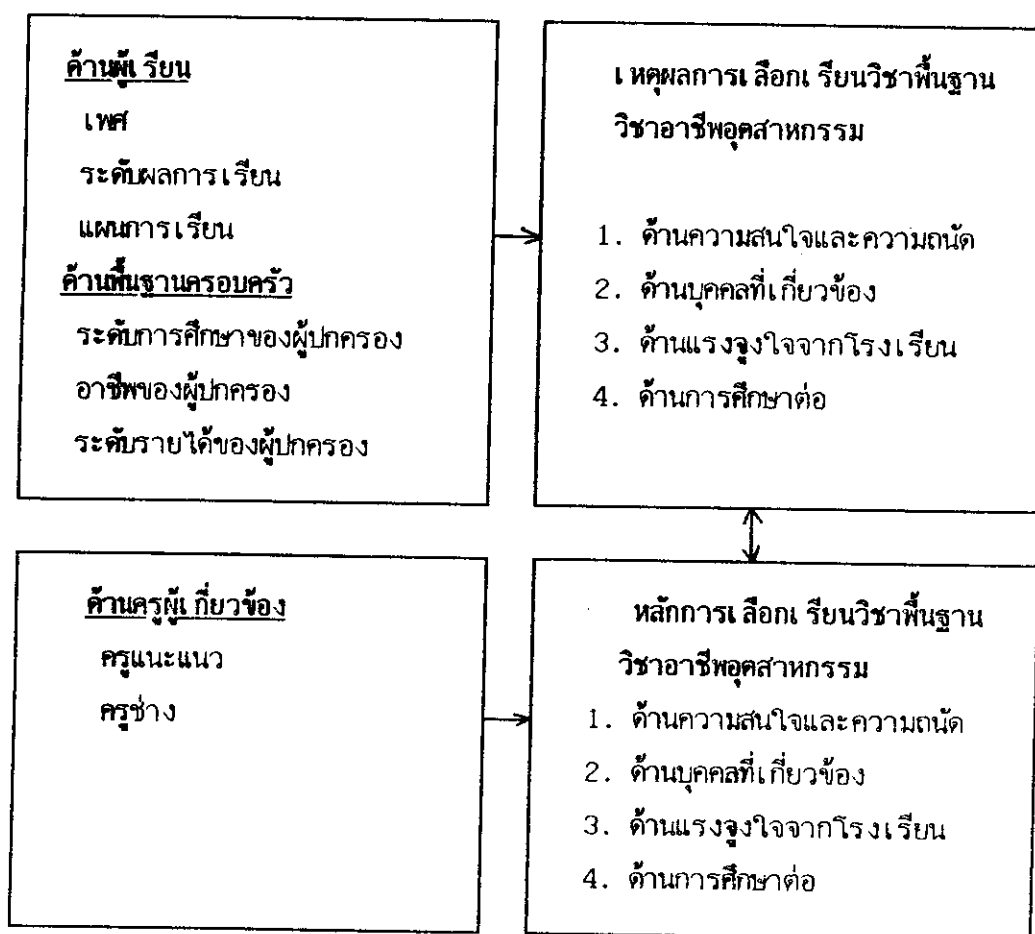
3.2.3 ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน

3.2.4 ด้านการศึกษาต่อ

สรุปเป็นกรอบความคิด (conceptual framework) ได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิด (conceptual framework) ในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนให้นักเรียนใช้พิจารณา และตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเน้นเหตุผลการเลือก 4 ด้านดังนี้

1.1 ด้านความสนใจและความถนัด หมายถึง สภาพที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจหรือรู้สึกชอบและเลือกเรียนพื้นฐานวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะตามความสามารถของตนเอง

1.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความต้องการของบิดา มารดา ผู้ปกครองญาติพี่น้อง เพื่อน ครูอาจารย์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

1.3 ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน หมายถึง ความพร้อมของโรงเรียนที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเช่น อาคารสถานที่ วัสดุฝึก เครื่องมือ ครู-อาจารย์

1.4 ด้านการศึกษาต่อ หมายถึง การมีโอกาสดังกล่าวที่ได้รับความรู้จากการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่มีความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้อย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมแล้ว และเรียนอยู่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้อย่างเสรี

4. ครูแนะแนว หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และให้การแนะแนวนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้อย่างเสรี

5. ครูช่าง หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่สอนกลุ่มวิชาการทำงานและอาชีพในวิชาที่เกี่ยวข้องกับช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้อย่างเสรี

6. แผนการเรียน หมายถึง แนวทางการเรียนของนักเรียนขณะที่ยังศึกษาอยู่ในโรงเรียน ประกอบด้วยรายวิชาหลาย ๆ วิชา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทุกคนจะต้องมีแผน

การเรียนรู้ของตนเอง แผนการเรียนมี 4 แผน ดังนี้ คือ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศสและแผนการเรียนวิชาชีพ

7. วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ หมายถึง วิชาบังคับเลือกในกลุ่มวิชาพื้นฐานอาชีพและวิชาอาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มี 6 สาขาวิชา คือ เกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม ศิลปหัตถกรรม และอุตสาหกรรม โดยมีจุดประสงค์ที่ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการทำงาน และการดำเนินชีวิต โดยฝึกให้นักเรียนมีความรู้และทักษะขั้นพื้นฐานในการทำงานและให้รู้ช่องทางในการเลือกแนวทางการประกอบอาชีพ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้

8. วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม หมายถึง วิชาช่างอุตสาหกรรมที่เป็นรายวิชาบังคับเลือกในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย 2 กลุ่มวิชาดังนี้

8.1 กลุ่มรายวิชางานผลิต ประกอบด้วยรายวิชา ที่เน้นหนักทางงานผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ช่างผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น ช่างเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น

8.2 กลุ่มรายวิชา งานบริการ ประกอบด้วยรายวิชาที่เน้นหนักทาง งานบริการซ่อม เช่น ช่างซ่อมเครื่องรับวิทยุ ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เป็นต้น

9. ระดับผลการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียน ซึ่งแสดงออกให้เห็น จากคะแนนสอบของนักเรียนโดยพิจารณาจากผลการเรียนเฉลี่ยที่นักเรียนได้เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

9.1 ระดับผลการเรียนดีมาก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

9.2 ระดับผลการเรียนดี หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99

9.3 ระดับผลการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.99 ลงมา

10. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดาหรือมารดา โดยถือเอาการศึกษาของบิดา หรือมารดาคนใดคนหนึ่ง ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ในกรณีที่ไม่มีบิดาหรือมารดาให้ถือเอาระดับการศึกษาของผู้ปกครองหรือผู้มีอุปการะแทน ซึ่งการศึกษาของผู้ปกครองนี้ได้ให้นักเรียนระบุไว้ในแบบสอบถามการวิจัยโดยแบ่งระดับการศึกษาไว้ 3 ระดับ ดังนี้

10.1 ระดับอุดมศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป

10.2 ระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

10.3 ระดับประถมศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นลงมา

11. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพที่บิดา หรือมารดาใช้ประกอบเลี้ยงชีพในปัจจุบัน ในกรณีที่ไม่มีบิดาและมารดาให้ใช้อาชีพของผู้ปกครองหรือผู้อุปการะแทน ซึ่งอาชีพของผู้ปกครองนี้ได้ให้หักเรียนระบุไว้ในแบบสอบถามการวิจัย โดยแบ่งเป็นหมวดอาชีพได้ 5 หมวด อาชีพดังนี้ (กรมแรงงาน. 2536 : 30)

11.1 รับราชการ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในระบบราชการ โดยเป็นข้าราชการหรือทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดของรัฐบาล

11.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ โดยเป็นพนักงานหรือทำงานเป็นลูกจ้างประจำของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

11.3 ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ที่ทำการค้าขายของทุกชนิดหรือทำหน้าที่เกี่ยวกับธุรกิจส่วนตัวที่เป็นของตนเองที่จดทะเบียนเป็นบริษัท

11.4 รับจ้างหรือพนักงานบริษัท หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่รับจ้างทั่วไปหรือเป็นลูกจ้างรายวันหรือรายเดือนในหน่วยงานของเอกชนหรือบริษัทห้างร้าน

11.5 เกษตรกรรม หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพทางการเกษตรทุกชนิด ได้แก่ การทำสวน ทำนา ทำไร่และทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ทุกประเภท

12. ระดับรายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ที่พึงประเมินที่สามารถคิดเป็นเงินได้ของบิดาและมารดา รวมกันต่อเดือนในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพหรือไม่มีรายได้ให้ใช้รายได้ของบิดา หรือมารดาเพียงคนเดียว ในกรณีที่ไม่มีบิดาและมารดาให้ใช้รายได้ของผู้ปกครอง หรือผู้อุปการะแทนได้ โดยใช้วิธีการปรับระดับรายได้จากการคำนวณอัตราการเสียภาษีของกรมสรรพากรประกอบกับเกณฑ์อ้างอิง สภาวะเศรษฐกิจและสังคม ปี 2537 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติโดยแบ่งรายได้ออกเป็น 3 ระดับดังนี้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2537 : 70)

12.1 ระดับรายได้สูง หมายถึง ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน

12.2 ระดับรายได้ปานกลาง หมายถึง ผู้ปกครองที่มีรายได้ระหว่าง 10,000

12.2 ระดับรายได้ปานกลาง หมายถึง ผู้ปกครองที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 ถึง 20,000 บาทต่อเดือน

12.3 ระดับรายได้ต่ำ หมายถึง ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทลง มาต่อเดือน

13. หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้อง ที่ครูแนะแนวและครูช่าง ใช้เป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามเหตุผลการเลือกเรียน 4 ด้าน ด้านความสนใจและความถนัดของนักเรียน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านการศึกษาต่อของนักเรียน ว่าควรจะเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม มาจากเหตุผลใดที่เหมาะสม กับตัวนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ เพื่อแสดงถึงแนวทางศึกษา คือ

1. นักเรียนที่มีเพศ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ระดับรายได้ของผู้ปกครองต่างกันมีเหตุผลการเลือกเรียน แตกต่างกัน

2. เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน แตกต่าง จากหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมหัวข้อ
ต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 - 1.1 โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 - 1.2 โครงสร้างของแผนการเรียนวิชาสามัญ
 - 1.3 โครงสร้างวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
2. ความหมายของความสนใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. การแนะแนวในโรงเรียนกับการเลือกเรียนของนักเรียน
5. ทฤษฎีการเลือกอาชีพ
 - 5.1 ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ
 - 5.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอพพอค
 - 5.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของไคร์ท์
 - 5.4 หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลการเลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
 - 6.1 ด้านความสนใจและความถนัด
 - 6.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 6.3 ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน
 - 6.4 ด้านการศึกษาต่อ

1 . หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในขั้นเตรียมทางการเรียนต่อ และ/หรือทางด้านการประกอบอาชีพโดยในการจัดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายมีแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกตามความสนใจและความถนัด ซึ่งจำแนกพิจารณาแผนการเรียนเป็น 2 สายคือสายสามัญศึกษาและสายอาชีพ

หลักการ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะ เฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ
2. เป็นการศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นหรือการศึกษาต่อ
3. เป็นการศึกษาที่ส่งเสริม การนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่น และประเทศชาติ

จุดมุ่งหมาย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยให้ผู้เรียนพัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้ และทักษะ เฉพาะด้านตามศักยภาพเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพเพื่อร่วมพัฒนาสังคมแนวทางและวิธีการใหม่ ๆ และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญเฉพาะด้าน
2. มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ
3. สามารถเป็นผู้นำและเป็นผู้ให้บริการชุมชนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม
4. สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนได้

5. มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม และให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน
6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ ๆ ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน
7. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ
8. มีนิสัยรักการทำงานเต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการ
9. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศและในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากร ศิลปะ วัฒนธรรมของประเทศ

1.1 โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1.1 วิชาบังคับ จำนวน 30 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่รายวิชาต่อไปนี้

1.1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

1.1.1.1 ภาษาไทย	6	หน่วยการเรียนรู้
1.1.1.2 สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียนรู้
1.1.1.3 พละนาฏย	3	หน่วยการเรียนรู้

1.1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

1.1.2.1 พละนาฏย	3	หน่วยการเรียนรู้
1.1.2.2 วิทยาศาสตร์	6	หน่วยการเรียนรู้
1.1.2.3 พื้นฐานวิชาอาชีพ	6	หน่วยการเรียนรู้

1.2 วิชาเลือกเสรี เลือกเรียนอย่างน้อย 45 หน่วยการเรียนรู้ ให้เลือกจากรายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มวิชาภาษา ได้แก่

- 1.2.1.1 ภาษาไทย
- 1.2.1.2 ภาษาต่างประเทศ

1.2.2 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

1.2.3 กลุ่มวิชาบุคลิกภาพ ได้แก่

1.2.3.1 พลาณามัย

1.2.3.2 ภาษาไทย

1.2.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้แก่

1.2.4.1 วิทยาศาสตร์

1.2.4.2 คณิตศาสตร์

1.2.5 กลุ่มวิชาอาชีพ

1.3 กิจกรรม ได้แก่กิจกรรมต่อไปนี้

1.3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัด

กิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2533

จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ ต่อภาค

1.3.2 กิจกรรมแนะแนวและหรือกิจกรรมแก้ปัญหาและหรือกิจกรรม

พัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ ต่อภาค

1.3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

วิชา	ชั้น ม.4-ม.6		
	จำนวนหน่วยการเรียนรู้		
	บังคับ		เลือกเสรี
	แกน	เลือก	
1. ภาษาไทย	6	-	ให้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ อีกอย่างน้อย 45 หน่วยการเรียนรู้ (ผู้เรียนที่นับถือศาสนาพุทธให้เลือกเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนาภาคเรียนละ 1 รายวิชา ตลอด 3 ปี)
2. สังคมศึกษา	6	-	
3. พละนามัย	3	3	
4. วิทยาศาสตร์	-	6	
5. พื้นฐานวิชาอาชีพ	-	6	
6. คณิตศาสตร์	-	-	
7. ภาษาต่างประเทศ	-	-	
8. ศิลปะ	-	-	
9. อาชีพ	-	-	
	15	15	
รวมจำนวนหน่วยการเรียนรู้	30		

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรม	
1. กิจกรรมตามระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัด กิจกรรมในสถานศึกษา สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ 2533	1 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน
2. กิจกรรมแนะแนวและ/หรือ กิจกรรมแก้ปัญหาและ/หรือ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้	2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน
3. กิจกรรมอิสระของผู้เรียน	

หมายเหตุ เลือกวิชาที่กรมวิชาการจัดทำหรือถ้าจำเป็นจะพิจารณาเป็นราย ๆ กิจกรรม

แนวคำ เนินการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายข้างต้น จึงกำหนดแนวดำเนินการไว้ดังนี้

1. จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างกว้างขวางตามความถนัดและความสนใจ
2. จัดให้ผู้เรียนศึกษาสภาพแวดล้อมและความต้องการของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ
3. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. จัดประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ได้มีโอกาสหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบการอิสระ

6. จัดให้มีการศึกษา ติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
7. ในการจัดการเรียนการสอน ให้ใช้วิธีผสมผสานให้ความรู้กับการปฏิบัติจริง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและกระบวนการกลุ่ม
8. ให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และรายวิชาที่ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ
9. ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดแทรกการเสริมสร้างการพัฒนาอาชีพ
10. ในการเสริมสร้างค่านิยมที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย ต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ฯลฯ ความคุ้มค่า

1.2 โครงสร้างของแผนการเรียนสายสามัญและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดแผนการเรียน และรายวิชาให้นักเรียนได้เลือกเรียน เป็นจำนวนมากตามความถนัด ความต้องการ และความสนใจของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

1. สายอาชีพ ประกอบด้วยแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม แผนการเรียนคหกรรม แผนการเรียนเกษตรกรรมและแผนการเรียนพาณิชยกรรม เป็นต้น

2. สายสามัญ ประกอบด้วย แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ และแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส เป็นต้น

วิชาสามัญและวิชาชีพ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกตั้ง จะเห็นได้จากโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้แบ่งเนื้อหาหลักสูตรออกเป็น 2 สาขาวิชาใหญ่ ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2535 : 2- 3)

1. วิชาบังคับแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 วิชาบังคับแกน กำหนดไว้ 15 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนต้องเรียน ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย

1.2 วิชาบังคับเลือก กำหนดไว้ 15 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนต้องเรียน ประกอบด้วยวิชาพลานามัย วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

1.3 วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ หลักสูตรกำหนดไว้ 6 หน่วยการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในวิชาใดวิชาหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรมและศิลปหัตถกรรม

2. วิชาเลือกเสรี เลือกเรียนอย่างน้อย จำนวน 45 หน่วยการเรียนรู้ ให้เลือกจากรายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 2.1 กลุ่มวิชาภาษา
- 2.2 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- 2.3 กลุ่มวิชาพัฒนาศิลปะ
- 2.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
- 2.5 กลุ่มวิชาอาชีพ

1.3 โครงสร้างของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์งานที่เป็นพื้นฐานของวิชาอาชีพ
2. เพื่อให้มีทักษะในการทำงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพและมีคุณธรรมในการทำงาน
4. เพื่อนำความรู้และทักษะ ไปใช้ในการดำเนินชีวิต

วิชาบังคับเลือก

พอ 011	กระบวนการทำงาน	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
พอ 012	ทักษะและความปลอดภัย ในงานฝีมือ	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
พอ 013	พื้นฐานการประกอบธุรกิจ ขนาดเล็ก	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

หมายเหตุ

การเลือกเรียนรายวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ให้เลือกเรียนจากรายวิชาดังกล่าว โดยไม่ต้องเลือกเรียนตามลำดับรายวิชา นอกจากนี้อาจเลือกจากรายวิชาอาชีพได้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งกลุ่ม

วิชาอาชีพที่หลักสูตรกำหนดไว้มี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มงานผลิต กลุ่มงานบริการ กลุ่มงานเสริมงานผลิตและงานบริการ และกลุ่มงานอาชีพอิสระระหว่างเรียน

ในการจัดการเรียนการสอน ให้นำรายวิชาจากกลุ่มวิชาอาชีพไปเป็นวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้ตามความเหมาะสม

2. ความหมายของความสนใจ

สำหรับความหมายของความสนใจ (interest) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

แอนโร (Anne Roe. 1964 : 85) กล่าวว่า " ความสนใจ คือความรู้สึกชอบ ความพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

ครอนบาค (Cronbach. 1966 : 455-456) กล่าวว่า " ความสนใจเป็น ความต้องการหรือความโน้มเอียงที่แสวงหากิจกรรมและวัตถุบางอย่างแล้วมีแนวโน้มที่จะเลือกสิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่น ๆ "

กู๊ด (Good. 1973 : 311) กล่าวไว้ในหนังสือ "dictionary of education" ว่าความสนใจ เป็นความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีความรู้สึกนี้อาจจะมีช่วงขณะหนึ่งหรืออาจถาวรก็ได้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ของตนเอง "

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2524 : 8-9) กล่าวว่า " ความสนใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ แล้วจะแสวงหาหรือรวบรวม หรือร่วมปฏิบัติในสิ่งเหล่านั้น

วิชชุดา ถาวรพัฒน์พงศ์ (2527 : 2) กล่าวว่า "ความสนใจเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่จะช่วยให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความพึงพอใจ และประสบผลสำเร็จและยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกงานที่ตนพึงพอใจ"

สุชา จันทร์เอม (2536 : 74) กล่าวว่า "ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ และความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และกระทำการจนบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น"

จากความหมายของความสนใจดังกล่าวมาแล้วพอ สรุปได้ว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความเอาใจใส่ ความมีใจจดจ่อ ความอยากรู้อยากเห็นและอยากทำใน

สิ่งที่ตนสนใจนั้น ความสนใจเป็นแบบของประสบการณ์ทางความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน แล้วแต่ประสบการณ์ที่ได้รับมา เป็นแรงกระตุ้นให้มีความมั่นใจ ยิ่งที่จะกระทำในสิ่งที่ตนเองรู้สึกชอบและทำให้เกิดความพึงพอใจเมื่อได้กระทำสิ่งนั้น

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เป็นเหตุผลสนับสนุนให้นักเรียน ได้เลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

แรงจูงใจมีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับบุคคล และกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิกอยู่ พรหมิ ชูทัชเจนจิต (2522 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมนั้น เนื่องจากคนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งแสดงว่าเราขาดในสิ่งนั้น ๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เราแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ๆ มาเมื่อได้สนองความต้องการแล้ว เราจะหยุดพฤติกรรมนั้น แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงมีการแสดงพฤติกรรมตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 18) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจไว้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง ตัวประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม แรงจูงใจเป็นความต้องการที่จะปรับปรุงตนเอง ซึ่งจะทำให้แต่ละคนมีวิถีชีวิตดำเนินไปตามวิถีทางที่ถูกต้อง และทำให้เกิดความพอใจในผลสำเร็จของตนเอง แรงจูงใจของบุคคลมี 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล เช่น ความอยากรู้ ความสนใจ ความพอใจที่ได้กระทำในสิ่งที่ตนพอใจ นักจิตวิทยาเชื่อว่า แรงจูงใจภายในมีความสำคัญกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองในตัวบุคคลจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นโดยมากเป็นแรงดันจากสังคม เช่น การแข่งขันและการร่วมมือ ในความสำเร็จของการทำงาน ความนิยมชมชอบจากผู้อื่น การให้รางวัลและการลงโทษ

นอกจากนี้ ธงชัย สันติวงษ์ (2532 : 89) ได้อ้างถึงทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์ โดย มาสโลว์ (A.H. Maslow) ซึ่งมีสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ว่า

คนทุกคนมีความต้องการ และความต้องการนี้จะมียุ่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดนับตั้งแต่เกิดจนตาย ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะ ไม่มีความหมายสำหรับบุคคลนี้อีกต่อไปและความต้องการสำคัญต่อไปที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นจะมีอิทธิพลต่อบุคคลดังกล่าวได้ นอกจากนั้นความต้องการของคน จะเป็นไปตามลำดับขั้นจากต่ำไปทางสูงตามลำดับความสำคัญ กล่าว คือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการขั้นต่อไปก็จะเข้ามาแทนที่ ซึ่ง มาสโลว์ (A.H. Maslow) ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานขั้นแรกของมนุษย์ คือ ความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อุดหนุนที่เหมาะสมเป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนและจำเป็นต้องหามาตอบสนองก่อนสิ่งอื่นใด
 2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (safety needs) หากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นสูงขึ้นไป คือ ความปลอดภัยและความมั่นคง เช่น อยากมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
 3. ความต้องการทางความรักและความเป็นเจ้าของ (belonging needs and love) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้น เมื่อความต้องการในสองขั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการขั้นนี้คือความต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม เราจะต้องทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกก่อน
 4. ความต้องการมีชื่อเสียงและการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการที่ประกอบด้วยความมั่นคงในใจตนเองในเรื่องของ ความสามารถ ความรู้และความสำคัญในตนเอง ทั้งการยอมรับและการยกย่องจากผู้อื่น
 5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดทุกอย่าง (self realization needs) ความต้องการขั้นนี้ มักจะเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะ แต่ละคนต่างก็มีความนึกคิดใฝ่ฝันที่อยากจะได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงส่งตามพรหณะของตน
- ดังนั้น แรงจูงใจ จึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดความพอใจและความต้องการในสิ่งที่ตนอยากได้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยประกอบให้นักเรียน ได้เลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพตามความสนใจและความถนัดเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อสนองตอบความต้องการของตนเอง

4. การแนะแนวในโรงเรียนกับการเลือกเรียนของนักเรียน

มีผู้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ 2 ลักษณะคือลักษณะแรก กล่าวถึงการแนะแนวว่าเป็น "กระบวนการ" ลักษณะที่สองกล่าวถึงการแนะแนวว่าเป็น "บริการ"

ผู้ที่กล่าวว่าการแนะแนวเป็นกระบวนการคือ ปราณี เถกิงพล (2515 : 3-8) มะเตือ เสมอ (2522 : 6-8) และ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2533 : 48) กล่าวว่า การแนะแนวคือ " กระบวนการช่วยให้นักบุคคลมีความสามารถ ที่จะช่วยตัวเองให้เข้าใจและรู้จักตนเองทุกด้านช่วยให้เข้าใจคนอื่น ๆ ในสังคมและเข้าใจสภาพแวดล้อมที่ตนเองดำรงชีวิตอยู่ทั้งช่วยให้นักบุคคลได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน"

สมนึก บำรุง (2517 : 1) ได้กล่าวว่า การแนะแนว คือ "บริการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนให้รู้จักตนเองรู้ถึงความสามารถและขอบเขตแห่งความสามารถ และสามารถพัฒนาศักยภาพของแต่ละคนให้เจริญอย่างเต็มที่ "จากความหมายของการแนะแนวดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การแนะแนว คือ กระบวนการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในรูปของบริการเพื่อช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองเข้าใจสิ่งแวดล้อม ซึ่งช่วยให้นักบุคคลสามารถที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิตในอนาคตของตนได้อย่างเหมาะสมและสามารถพัฒนาตนเองให้ถึงขีดสูงสุดในทุกด้านอันเป็นแนวทางนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าประสบความสุขอันเป็นประโยชน์ต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อส่วนรวมด้วย

การบริการแนะแนวในโรงเรียนเป็นบริการที่มีความสำคัญต่อนักเรียนและนับวันจะทวีความสำคัญยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภายหลังการปรับปรุง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีลักษณะของหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นพอเพียง ที่จะให้นักเรียนเลือกเรียน ตามความสามารถความถนัดและความสนใจของตนเอง การจัดหลักสูตรเช่นนี้ จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่จะทำหน้าที่แนะแนวนักเรียนในการเลือกแผนการเรียน และเลือกวิชาเรียนที่เหมาะสม จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันนี้ การแนะแนวมามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาการศึกษา เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ

หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกแผนการเรียน และวิชาที่เรียนไว้มากเพื่อเปิดทางให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความเหมาะสมของตนเอง ทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพ อันเป็นการยากต่อการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการผู้สอนและครูแนะ

แนวเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวให้นักเรียนเลือกเรียน เลือกประกอบอาชีพ ได้อย่างเหมาะสม จึงเป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียนและครูแนะแนวที่จะทำให้นักเรียนรู้จักตนเองโดยใช้เครื่องมือ และเทคนิคในการสำรวจนักเรียน เพื่อให้ทราบอย่างแน่ชัดว่านักเรียนมีความประสงค์อย่างไร สิ่งใดเป็นแรงจูงใจ ในการเลือกแผนการเรียน และวิชาที่เรียน ความสามารถและความถนัด ของนักเรียนอยู่ในระดับใดประเภทใดจะช่วยให้ให้นักเรียนได้ข้อมูลต่าง ๆ มากพอที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจได้ ในกรณีที่นักเรียนตัดสินใจไม่ได้แน่นอนว่านักเรียนเลือกวิชานั้นไป แล้วจะสามารถเรียนได้ หรือไม่ผลการเรียนจะเป็นอย่างไร ซึ่งจัดเป็นบริการติดตามผลและ ประเมินผล (อาภา ฤกษ์ช่วง 2534 : 48-65)

จุดสำคัญของหลักสูตรในปัจจุบันก็คือ จะทำอย่างไรให้การแนะแนวเป็นศูนย์กลางช่วย อำนวยความสะดวกในการจัดแผนการเรียนและวิชาเรียนของนักเรียน และดูแลให้นักเรียนได้ เลือกเรียนตามความถนัดความสนใจของแต่ละบุคคลได้เต็มที่ ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ดังที่ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2534 : 20-25) กล่าวไว้ในทำนองว่า นักเรียนจะตัดสินใจ เลือกเรียนอย่างถูกต้องหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับครูแนะแนว และครูผู้สอนจะต้องสามารถรู้ วิธีการต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มรู้จักนักเรียนด้วยการสัมภาษณ์นักเรียนทดสอบความถนัด ความสนใจ เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น ให้รู้จักเป้าหมายของชีวิต ทั้งในด้านการศึกษา และการ ประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งวิธีการดังกล่าว จะช่วยให้นักเรียนได้เลือกเรียนถูกทางมากกว่า ที่จะเลือกเรียนตามเพื่อนหรือผู้ปกครองบังคับ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องจัดการแนะแนวการศึกษาและ แนะแนวอาชีพควบคู่กันไป เพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียนในการเลือกแผนการเรียนและ วิชาที่เรียน นักเรียนจะต้องรู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสนใจ ความ สามารถ บุคลิกภาพ ทักษะ ความสามารถพิเศษ และความบกพร่องที่ตนมีอยู่ให้มากที่สุดว่า นักเรียนมีเหตุผลใดที่เป็นเหตุจูงใจ ให้นักเรียนเลือกแผนการเรียนและพื้นฐานวิชาอาชีพได้ถูก ต้องและเหมาะสมกับตนเองทั้ง 4 ด้าน คือ ความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านการศึกษาต่อ

5. ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

ทฤษฎีการเลือกอาชีพ เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ เพราะการเลือกแผนการเรียน ในระดับมัธยมศึกษาเป็นการเลือกกลุ่มวิชา ที่ผู้เรียนจะยึดเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไปและการแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา นั้น เป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลวางแผนชีวิตในด้านอาชีพ ตั้งแต่การเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การหางานทำ การปรับตัวให้เข้ากับงานและการหาความก้าวหน้าในการทำงาน การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ ให้ประสบความสำเร็จได้นั้นมักจะเป็นปัญหา ที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่บุคคลมาก เพราะการประกอบอาชีพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล ได้มีผู้พยายามที่จะช่วยบุคคล ในการเลือกอาชีพหรือดำเนินอาชีพ โดยตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพ ดังนี้

5.1 ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ (traits and factors theory) (พ่องพรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 66 ; อ้างอิงมาจาก Williamson. 1937) วิลเลียมสัน(Williamson) เป็นผู้นำแนวคิดในการให้คำปรึกษาโดยเน้นลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ และได้อธิบาย "ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบบุคลิกภาพ" ซึ่งมีความเชื่อว่า "อาชีพของบุคคล มิใช่การลองผิดลองถูกแต่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาพิเคราะห์อย่างดี" และทฤษฎีนี้ มีรากฐานมาจากแนวคิด ของจิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล และจิตวิทยาประยุกต์ ที่กล่าวว่า แต่ละบุคคลประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญหลายประการ เช่น ความสามารถ ความถนัด เชาวน์ปัญญา ความสนใจ ค่านิยม ความต้องการ และบุคลิกภาพ สำหรับการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลนั้นจะเลือกอาชีพ โดยพิจารณาถึงลักษณะของอาชีพ และลักษณะของตนเอง พร้อมทั้งจะพิจารณา ความต้องการของตลาดแรงงาน เวลา และทุนทรัพย์ที่จะใช้เตรียมประกอบอาชีพ

สำหรับ "หลักการเลือกอาชีพ"ของทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบบุคลิกภาพนี้ สอดคล้องกับหลักการเลือกอาชีพของ แฟรงค์ พาร์สัน (Frank Parson) ซึ่งประกอบด้วยหลักการ 3 ประการ คือ (1) การวิเคราะห์ตนเองในด้านความสนใจ และความสามารถ (2) การวิเคราะห์อาชีพโดยบุคคลจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน เวลาและทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพมีรายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ (3) การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ

โดยสรุป ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพเป็นทฤษฎีการเลือกอาชีพซึ่งมีหลักการพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. บุคคลแต่ละคนที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากบุคคลอื่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถสังเกต วัดและจำแนกได้
2. อาชีพแต่ละอาชีพ ต้องการผู้ประกอบอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป
3. การแนะแนวอาชีพ ควรเป็นกระบวนการที่จัดวางตัวบุคคลและงานให้เข้าคู่กัน หรือสอดคล้องอย่างเหมาะสม

แคทซ์. Katz (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 68 ; อ้างอิงมาจาก Katz. 1963) สรุป หลักการที่สำคัญของการเลือกอาชีพ ไว้ว่า บุคคลแต่ละคนจะเหมาะสมกับอาชีพเพียงหนึ่งหรือสองสามประเภทเท่านั้นไม่ได้เหมาะสมกับทุกอาชีพ การเลือกอาชีพแต่ละบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียน และสาขาวิชาที่จะเลือกเรียนและบุคคลนั้น ควรวางแผนโครงการ ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเองถ้าบุคคลนั้นไม่ได้รับการช่วยเหลือแนะแนวบุคคลนั้น อาจจะเลือกอาชีพที่ถูกต้องเหมาะสมได้ แต่อาจจะเสียเวลามาก และมีโอกาสผิดพลาดได้

5.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอก (Hoppock's composite theory)

ฮอปพอก. Hoppock (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 87-88 ; อ้างอิงมาจาก Hoppock. 1967) กล่าวถึง ความต้องการของบุคคล และความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ในการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพและกล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง
2. อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด
3. บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้อง หรือ อาจจะรับรู้อย่างเลือนลางว่า มีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจน หรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าว ก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. พัฒนาการทางอาชีพ เริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพ

สามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

5. พัฒนาการทางอาชีพ จะดำเนินก้าวหน้าไปและอาชีพที่เลือกจะดีขึ้น ถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกว่าจะสนองความต้องการของตนเองได้ดีเพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นอยู่กับ ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะวินิจฉัยเคราะห์ได้อย่างกระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเองและช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพที่เขาจะเลือกนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

5.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของไครท์ (Crites) ไครท์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 91-94 ; อ้างอิงมาจาก Crites. 1971) เสนอแนวความคิดว่า เมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้น บุคคลจะต้องมีอาชีพที่จะเลือกสองอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าไม่มีทางเลือก การเลือกอาชีพจะเกิดขึ้นไม่ได้ แรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพได้แก่ความคาดหวังของสังคมที่ว่าทุกคนควรทำงาน และบุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าเขาถูกจำกัดในการประกอบอาชีพ เขาจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้

แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของ ไครท์ (Crites) มีองค์ประกอบดังนี้ (1) การเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเป็นจริงมากที่สุด และแสดงให้เห็นว่าบุคคลคิดว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร (2) ความชอบในอาชีพ ได้แก่ การที่บุคคลมีความประสงค์หรืออยากประกอบอาชีพนั้น ๆ ถ้าเงื่อนไขในสภาพความเป็นจริงเปิดโอกาสให้ (3) ความปรารถนา หรือความมุ่งหวังในอาชีพ ได้แก่ การที่บุคคลมุ่งหวังว่าจะประกอบอาชีพอะไร และความสนใจใน อาชีพมีความคล้ายคลึงกับความชอบในอาชีพแต่มีความเป็นจริงมากกว่า เพราะความสนใจมี ความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกหรือประกอบอาชีพนั้น

จากทฤษฎีการเลือก ที่กล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการที่จะเลือกอาชีพได้เหมาะสมและประสบความสำเร็จได้นั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะการเลือกอาชีพนั้นเป็นกระบวนการต่อเนื่องและต้องใช้เวลานาน มีตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียน และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของนักเรียน เช่น ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียน และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ของ

นักเรียนทั้งสิ้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากโรงเรียน ครูแนะแนว ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ปกครอง เพื่อช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียน ให้เลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้เหมาะสมกับความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง เพื่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไป

5.4 หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ โรงเรียนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของตนเองอย่างเสรี เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับสูงและเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคตของนักเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักเรียนแต่ละคนว่ามีความสามารถหรือความพร้อมเพียงใด การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ เป็นการตัดสินใจเลือกแนวทางในการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ตนเองมีความถนัดและเป็นแนวทางที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเลือกที่ถูกต้องและต้องใช้ดุลพินิจอย่างรอบคอบในการตัดสินใจเลือกเพราะเป็นการตัดสินใจในช่วงที่สำคัญ

มะเดื่อ เสมา (2522 : 35-41) กล่าวว่า การเลือกแผนการเรียนเป็นหัวใจของการศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะแผนการเรียนเป็นตัวกำหนดแนวอาชีพในอนาคต ซึ่งเป็นช่วงที่สำคัญมากในการตัดสินใจ การตัดสินใจของบุคคลนั้นจะมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. สภาวะเฉพาะตน ได้แก่ ความต้องการ(need) แรงขับ (motives)บุคลิกภาพ (personality) การรับรู้และทัศนคติ

2. สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ วัฒนธรรม ครอบครัว สังคมและเศรษฐกิจ

ในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพนั้น สิ่งที่นักเรียนควรทราบเพื่อที่จะสามารถเลือกได้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ได้แก่

1. สำรวจความสนใจและความถนัด
2. สำรวจสุขภาพของตนเอง
3. สำรวจภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว
4. สำรวจสังคม
5. สำรวจบุคลิกภาพ

ศูนย์แนะแนวการศึกษา (2534 : 25) ได้ให้ข้อแนะนำในการพิจารณาเลือกแผนการเรียนไว้ดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายในชีวิตว่าเราต้องการอะไรและจะประกอบอาชีพอะไรในอนาคต
2. พิจารณาศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการเรียนทั้งหมดที่จัดไว้ในโรงเรียน
3. ศึกษาตนเองและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ อย่างละเอียดทุกด้าน เช่น
 - 3.1 ความถนัด ความสามารถ กำลังสติปัญญา
 - 3.2 บุคลิกภาพ สุขภาพ ลักษณะของร่างกาย
 - 3.3 ความสนใจ ลักษณะนิสัย อารมณ์
 - 3.4 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความต้องการของผู้ปกครอง
4. นำข้อมูลและรายละเอียดที่ได้ศึกษามาในเบื้องต้นมาพิจารณาถึงความเหมาะสมให้สอดคล้องต้องกันทุกด้านก่อนตัดสินใจเลือกแผนการเรียน อาจขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว อาจารย์ผู้สอน หรือผู้ปกครอง

หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน จำเป็นจะต้องยึดหลักการเลือกอาชีพและหลักการแนะแนว มาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณากำหนดหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ในการแนะแนวหรือให้คำปรึกษาครูที่เกี่ยวข้องจะต้องยึดหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้

1. ความสนใจของนักเรียน
2. ความถนัดและความสามารถของนักเรียน
3. ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะของร่างกายของนักเรียน
4. ลักษณะนิสัย อารมณ์ของนักเรียนจะต้องสัมพันธ์กับลักษณะวิชาที่เลือกเรียน
5. สภาพความต้องการของครอบครัว
6. สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว
7. ความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน
8. ความพร้อมของสถานศึกษาที่จะเข้าเรียน
9. ความต้องการที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

๖ ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : 45) ได้ศึกษา " แรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียน โรงเรียนประเภทช่าง " ในสาขาอุตสาหกรรม พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนที่เข้าเรียน ได้แก่ ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า ความสนใจ ความตระหนักในตนเอง และรายได้สูง ส่วนแรงจูงใจในด้านบุคคลนั้นมีเป็นส่วนน้อย

๗ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2513 : 180) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 4 แห่งคือ สามเสนวิทยาลัย พิบูลวิทยาลัย สุรนารวิทยาลัย และราชสีมวิทยาลัย พบว่า แรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนสายสามัญ ได้แก่ เกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงานและความก้าวหน้า ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัวและรายได้ตามลำดับ มีเพียงน้อยที่เข้าเรียนเนื่องจากแรงจูงใจด้านความจำเป็นและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๘ สมพงษ์ มั่นระวัง (2513 : 161) ศึกษาแนวโน้มในการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุโขทัย พบว่า เหตุผลที่นักเรียนใช้พิจารณาเลือกเรียน คือโอกาสหารายได้และความเหมาะสมกับสติปัญญาของตนเอง ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย รับราชการ และเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อ คือ โอกาสในความก้าวหน้าประกอบอาชีพและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

๙ สันต์ ประจงจิตร (2515 : 58-63) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมและแบบธรรมดา ใน จังหวัดขอนแก่น จากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนจำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมแบบประสม 200 คน แบบธรรมดา 200 คน พบว่า นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ คือ ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง เงิน ความจำเป็น และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนนักเรียนในโรงเรียนแบบธรรมดาได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ความถนัด

ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว เกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เงิน ความจำเป็นและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๙ ราศรี รุ่งโรจน์ (2515 : 65) ศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง พบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู เกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ต่อการเรียนของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และเหตุผลสำคัญที่ผู้ปกครองใช้พิจารณา ความมุ่งหวังของตนเอง ได้แก่ ทุนทรัพย์ ที่จะส่งเสียให้นักเรียนเรียนต่อ ความเหมาะสมกับความสามารถ สติปัญญาของนักเรียน โอกาสในการหางาน ความก้าวหน้าในการทำงานและประโยชน์ของวิชาชีพต่อส่วนรวม

๑๐ วรณเพ็ญ ประเทนท์ (2517 : 88-89) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา วิชาอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนในโรงเรียนเกษตรกรรมในประเทศไทย พบว่า นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเกษตรกรรม มีมูลเหตุจูงใจในลักษณะงาน ประสบการณ์ ความสนใจ ความก้าวหน้าและรายได้ตามลำดับ

๑๑ สมพงษ์ อาภาพันธ์ (2519 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมภาคเหนือ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเลือกอาชีพแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกันให้เหตุผล หรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพ แตกต่างกันอย่างให้เหตุผล หรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๒ ประมวล วิทยากร (2520 : 100-114) ได้ศึกษาค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 531 คน พบว่า นักเรียนที่มีค่านิยมในอาชีพด้านบริการสังคม และการทำงานกับบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ความก้าวหน้าและด้านความมั่นคงปลอดภัย

๑๓ เฉลิมเผ่า อางละนันท์ (2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ ศึกษาเฉพาะโรงเรียนในกรุงเทพมหานครที่เคยใช้หลักสูตรแบบประสม พบว่า อิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพเรียงตามลำดับ คือ ลักษณะของงานความก้าวหน้า เกียรติยศ

ชื่อเสียง ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว รายได้ ความจำเป็นและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เมธินันท์ ภิรมย์ชน (2521 : 74) ศึกษาองค์ประกอบของนักเรียนที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคเหนือ พบว่า เพศ ความต้องการของผู้ปกครอง โรงเรียนที่มีอุปกรณ์ทันสมัย ได้รับคำแนะนำจากครูในโรงเรียนเดิม ผลการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลต่อการศึกษาต่อตามลำดับจากมากไปหาน้อย

กฤษณา วงษาสันต์ (2524 : 61-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัด อุบลราชธานี พบว่า อาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมทางการเรียนของนักเรียน นักเรียนตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนตามความเห็นของตนเองมากกว่าเลือกตามความคิดเห็นของเพื่อนและผู้ปกครอง

ประสงค์ บุญพรพงศ์ (2524 : 84-85) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า องค์ประกอบ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความจำเป็น ด้านรายได้และด้านบุคคลทั้งนักเรียนผู้ปกครอง และครูมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

มารศรี กองเกตุ (2524 : 67) ได้ศึกษาผลของอาชีพของบิดามารดา ที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพของบิดามารดาไม่มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน ไม่ว่าบิดามารดาของนักเรียนจะมีอาชีพประเภทใดก็ตามนักเรียนจะให้ความสนใจงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด ส่วนอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย ซึ่งเป็นอาชีพที่บิดามารดาของนักเรียนประกอบอาชีพมากเป็นอันดับสอง นักเรียนจะให้ความสนใจงานอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขายน้อยที่สุด

จุนันท์ บุญคุ้ม (2525 : 114-115) ศึกษาปัญหาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2525 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเลือกแผนการเรียนต่างกัน คือ นักเรียนที่มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเลือกแผนการเรียน ด้านรู้จักตนเอง ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน และด้านความรู้ทางอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

สุวิมล ดีสัน (2526 : 91-93) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ใน จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า องค์ประกอบด้านลักษณะของงาน มีความสำคัญ ต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมากที่สุด องค์ประกอบด้านความจำเป็น ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านรายได้ที่ต้องการได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านบุคคล มีความสำคัญรองมาตามลำดับ

ลัดดาวัลย์ ใจวัตรทะกุล (2528 : 47-48) ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดลำปาง พบว่า

1. องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ เรียงตามลำดับ คือ ด้านส่วนตัว ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัว
2. องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการไม่เลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ เรียงตามลำดับ คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน
3. ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือก แผนการเรียนวิชาอาชีพ พบว่า ไม่ขึ้นอยู่กับ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และเขตที่ตั้งของโรงเรียน
- ✓ 4. ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการไม่เลือก แผนการเรียนวิชาอาชีพ พบว่าไม่ขึ้นอยู่กับเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่จะขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวและเขตที่ตั้งของโรงเรียน

โสภณ เสือพันธ์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพขั้นต้นชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังการว่าจ้างในตลาดแรงงาน คำแนะนำของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้สูงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักศึกษา ตามลำดับ

ธีรศักดิ์ ทาทอง (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเกษตรกรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนส่วนมากมีระดับคะแนนต่ำ และผู้

ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก แผนการเรียน เกษตรของนักเรียนมากที่สุด คือปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านทุน ค่านิยม บุคคล และการศึกษาต่อ ตามลำดับและนักเรียนส่วนมาก จะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ด้วยตนเอง มากกว่าที่เลือกเพราะครู บิดามารดาและเพื่อนแนะนำ

อนงค์ สกุลคู่ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกตัวแปร ด้าน เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และระดับรายได้ของบิดามารดา พบว่า นักเรียนทั้ง 2 ระดับสนใจในหมวดวิชาชีพวิชาการมากที่สุดตามลำดับ ทั้งนี้ไม่ว่าบิดามารดาของนักเรียนจะประกอบอาชีพในหมวดอาชีพใดก็ตาม นักเรียนได้ให้ความสนใจในหมวดวิชาชีพวิชาการมากที่สุด

พิภพ เจริญสุข (2532 : 49) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเกษตรกรรม แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนมากที่สุด คือ การประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจ แรงจูงใจจากโรงเรียน การศึกษาต่อ ค่านิยม อิทธิพลทางการเมือง และด้านบุคคลมีความสำคัญรองลงไปตามลำดับ

จิราวัลย์ มนต์กันภัย (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2532 นักเรียนศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะเหตุผล ด้านความก้าวหน้ามากที่สุด รองลงมาคือ เหตุผลด้านความสนใจ และด้านความถนัด ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านความจำเป็นตามลำดับ

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2533 : 210) ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพ ที่มีระดับแรงจูงใจหรืออิทธิพลทางด้านบุคคล ที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ ที่มีระดับแรงจูงใจสูงที่สุด คือ นักเรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง รองลงมา คือ บิดามารดาแนะนำให้เรียน และเรียนตามคนส่วนมาก ครูแนะแนวแนะนำ ผู้ประกอบการแนะนำให้เรียน เรียนตามพี่น้องและญาติสนิท และเรียนตามเพื่อนตามลำดับ

สุพจน์ นฤมล (2534 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดระยอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตัวนักเรียนเองก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลให้นักเรียนและผู้ปกครองเลือกสายในการเรียนต่อของนักเรียนแตกต่างกันด้วย และผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนต่อของนักเรียนต่างกัน โดยเฉพาะพื้นที่เขตอุตสาหกรรม

เพ็ญศรี จินตาคักดี (2535 : 90) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ เพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ส่วนระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

สตรอง (Strong. 1954 : 213-228) ศึกษาความสนใจในอาชีพของชาย และหญิง พบว่า ความแตกต่างในการเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับความสนใจในอาชีพ ของตนเองเป็นส่วนใหญ่ เพศหญิงและเพศชายมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันเล็กน้อยเท่านั้น เพศชายสนใจอาชีพที่เกี่ยวกับเครื่องยนตร์กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ ทหาร การเมืองและอาชีพที่มีลักษณะโลดโผนตื่นเต้น ส่วนเพศหญิงนั้นจะสนใจในงานศิลปะดนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครุและงานด้านสังคมสงเคราะห์ สิ่งที่เพศชายและเพศหญิงมีความสนใจพอ ๆ กัน คือ ดนตรี บัญชี

เอ็กเซลและเทต (Exell and Tate. 1955 : 217-222) ได้ศึกษาเรื่องเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชายและหญิง จำนวน 1,572 คน พบว่า อาชีพที่นักเรียนชายสนใจมาก ได้แก่ อาชีพที่สืบต่อจากบรรพบุรุษ เช่น อาชีพค้าขาย เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม นักเรียนหญิงส่วนมากสนใจวิชาชีพบัญชี การค้า และงานบ้าน

การสัน (Garrison. 1956 : 415-423) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น

1. องค์ประกอบทางด้านบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติ พี่น้อง เพื่อน
2. องค์ประกอบทางด้านส่วนตัวของนักเรียน เช่น เพศ สติปัญญา ค่านิยม ความสนใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเพื่อนในวัยเดียวกัน และทัศนคติของเด็ก ที่มีต่ออาชีพนั้น ๆ

3. องค์ประกอบทางสังคม เช่น ความต้องการของสังคม เพราะความต้องการทางสังคมส่งผลถึงโอกาสที่จะได้ทำงาน และความก้าวหน้าในการทำงาน

เพอร์โรน (Perrone. 1965 : 254-257) ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนต่างมีความเห็นตรงกันว่า ค่านิยมทางอาชีพที่สำคัญที่สุด คือ การมีรายได้สูง มีความมั่นคงถาวรในอาชีพนั้น ๆ ส่วนค่านิยมที่ไม่สำคัญ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ การทำงานโดยอิสระ ความเห็นเหล่านี้ ทั้งบิดามารดาและตัวเด็กต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

คุก (Cook. 1967 : 799) ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของเด็กผู้ชาย พบว่า การเลือกอาชีพจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับความปรารถนาทางอาชีพ สถิติปัญญา และความสนใจในอาชีพ ส่วนสถานภาพการสมรสของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โคลลาโซ (Collazo. 1967 : 1534A-1535A) ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนอาชีพของเด็กกลุ่มสาว พบว่า นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง บิดาประกอบอาชีพชั้นสูงหรือรับราชการมักจะเลือกอาชีพชั้นสูง หรือรับราชการส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบทบิดาเป็นชาวนาหรือทำงานหนักจะเลือกอาชีพในระดับต่ำหรืออาชีพที่ทำงานหนักเป็นส่วนมาก

ดอบบินส์ (Dobbins. 1968 : 2958) ศึกษาเกี่ยวกับความปรารถนาและความมุ่งหวังด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 492 คนจาก 5 เมืองในรัฐหลุยเซียนา พบว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อความแปรปรวนและความมุ่งหวังทางอาชีพ คือ บิดาจะมีอิทธิพลมากต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน มารดาจะมีอิทธิพลมากกว่าบิดาในการเลือกศึกษาต่อ และเพื่อน ๆ มีอิทธิพลรองลงไป การเลือกอาชีพของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ ค่าจ้างและลักษณะของงานเป็นสำคัญ

เอดดี (Eddy. 1969 : 2958A-2959A) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยเซียนา พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากที่สุด คือ บิดามารดา รองลงมา คือ เพื่อน บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก ญาติและบุคคลภายในโรงเรียน นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แบลคเบอร์น (Blackburn. 1975 : 4152A) ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวัง และความปรารถนาในการศึกษาของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีสุดท้าย พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาที่มีอาชีพอยู่ในระดับสูงจะมีความคาดหวัง และความปรารถนาในอาชีพสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาที่มีอาชีพอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนที่บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความคาดหวัง และความปรารถนาในอาชีพสูงกว่า นักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานะทางด้านเศรษฐกิจต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความหวังและความปรารถนาในอาชีพในระดับสูง

บิสเซท (Blisset. 1978 : 2212) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ " การเลือกโครงการการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ และอาชีพที่จะทำของนักเรียนชั้นปีที่ 12 ของโรงเรียน ในรัฐมิสซิสซิปปี " พบว่า บิดามารดาและผู้ปกครองเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุด ในการตัดสินใจของนักเรียน เกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาและอาชีพและนักเรียนส่วนมากรู้ถึงโครงการเกี่ยวกับการศึกษาอาชีพอย่างกว้างขวาง

อูซาล (Abusal. 1983 : 2124-A) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความชอบในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน Vocational Technical Schools รัฐ Oklahoma ผลการศึกษาส่วนหนึ่ง พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสม ประสบการณ์ในการทำงานของนักเรียน เพศ เชื้อชาติ ระดับการศึกษาของบิดามารดา และระดับอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับการเลือกแผนการฝึกอาชีพของนักเรียน

แจนเซน (Janssen. 1983 : 2084-A) ศึกษาถึงความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและการเลือกอาชีพของบุตรกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10,317 คน ใน Wisconsin ในปี ค.ศ. 1957 พบว่า อาชีพของบิดามารดา มีความสำคัญต่อความคาดหวังในการศึกษาและเลือกอาชีพของบุตร

ฮอลล์ (Hall. 1988 : 802-A) ศึกษาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครูที่ปรึกษา 7 คน ครูผู้สอน 26 คนและนักเรียนระดับ 10,11 และ 12 จำนวน 227 คน โดยวิธีการสัมภาษณ์ พบว่า การเลือกแผนการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการที่จะทำให้มีความรู้และทักษะความชำนาญในอาชีพ

ชนแนย์ (สุนันท์ ประถมวาลย์. 2530 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Channay. 1969 : 2957-2959) ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกอาชีพของนักเรียนเกรด 5 เกรด 7 และเกรด 9 ในรัฐโอไฮโอ พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำเลือก

อาชีพ โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านการเงิน การบังคับบัญชาและเกียรติยศของงานมากกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

โฮเซล อุซเซล (จิราวัลย์ มนต์กันภัย. 2533 : 42-43 ; อ้างอิงมาจาก Odell Uzzell. 1961 : 66-669) ศึกษาการเลือกเรียนต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในรัฐ Eastern North Carolina จำนวน 301 คน พบว่า ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หรือเลือกอาชีพ คือ ความคุ้นเคยกับบุคคล ที่อยู่ในวงการนั้น ๆ มาก่อน ซึ่งแสดงว่าการชักนำของผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาและเลือกอาชีพของนักเรียนด้วย

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า เหตุผลการเลือกแผนการเรียน และการเลือกอาชีพของนักเรียน ขึ้นอยู่กับสถานภาพส่วนตัวและสถานภาพครอบครัวของนักเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านความสนใจและความถนัด
3. ด้านความก้าวหน้า
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
5. ด้านลักษณะงานที่ทำ
6. ด้านรายได้ที่ต้องการได้รับ
7. ด้านความจำเป็น
8. ด้านความมุ่งหวังของผู้ปกครอง
9. ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน
10. ด้านการศึกษาต่อ
11. ด้านการประกอบอาชีพ
12. ด้านเศรษฐกิจและสังคม

ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนที่เลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม โดยตรงที่จะให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือให้การเรียนประสบความสำเร็จอีกทั้งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูผู้สอน และผู้บริหารในการวางแผนการพัฒนาและการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเฉพาะ เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

อุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนอย่างเสรี ที่เกี่ยวข้องในการเลือกแผนการเรียน และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน คือ

1. ด้านความสนใจและความถนัด นักเรียนเลือกเรียนจากความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง โดยคิดว่าตนเองมีความสามารถที่จะเรียนได้เป็นอย่างดี
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักเรียนจะเลือกเรียนมาจากสาเหตุที่มีบุคคลที่เกี่ยวข้องได้แนะนำให้เลือกเรียน เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน ครูอาจารย์ และญาติพี่น้อง
3. ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน นักเรียนเลือกเรียนเพราะโรงเรียนมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ เช่น อาคารสถานที่โรงฝึกงานมีบรรยากาศน่าเรียน มีวัสดุฝึกและเครื่องมือเพียงพอและมีกิจกรรมการเรียนสอนให้นักเรียนปฏิบัติมาก
4. ด้านการศึกษาต่อ นักเรียนเลือกเรียนเพราะต้องการที่จะนำความรู้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต

บทที่ 3

วิธีคำนวณการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมแล้ว จำนวน 4,720 คน
ครูช่าง จำนวน 475 คนและครูแนะแนว จำนวน 334 คน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาส
ให้นักเรียนได้เลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538
ใน 109 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือก
เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมแล้ว จำนวน 881 คน นักเรียนชาย 808 คน
นักเรียนหญิงจำนวน 73 คน ครูแนะแนว จำนวน 56 คน และ ครูช่างจำนวน 88 คน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน
(multi-stage sampling) โดยวิธีการสุ่มดังนี้

1. จำแนกโรงเรียนออกตามการปกครอง ซึ่งมีอยู่ 38 เขตการปกครอง
2. สุ่มเขตการปกครอง โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย จำนวนร้อยละ 50 ได้ 19 เขตการปกครอง (ประคอง กรรณสูต. 2528 : 22)
3. สุ่มโรงเรียนจากเขตการปกครอง โดยสุ่มโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอย่างเสรีในแต่ละเขตการปกครองที่ถูกสุ่มมาแล้ว โดยสุ่มแบบง่าย จำนวนร้อยละ 50 ได้ 26 โรงเรียน ตามตาราง 2
4. นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่สุ่มมาในข้อที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา 26 โรงเรียน ได้จำนวน 808 คน ตามตาราง 3
5. สุ่มครูแนะแนว ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามข้อ 3 โดยสุ่มแบบง่ายจำนวนร้อยละ 50 ได้จำนวน 56 คน ตามตาราง 4
6. สุ่มครูช่าง ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามข้อ 3 โดยสุ่มแบบง่ายจำนวนร้อยละ 50 ได้จำนวน 88 คน ตามตาราง 5

ตาราง 2 รายชื่อเขตการปกครองและจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละเขต
การปกครอง ในกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวนโรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.	คลองเตย	2	1
2.	จตุจักร	2	1
3.	จอมทอง	3	2
4.	ดอนเมือง	3	2
5.	ดุสิต	3	2
6.	ตลิ่งชัน	4	2
7.	บางกะปิ	3	2
8.	บางกอกน้อย	4	2
9.	บางเขน	2	1
10.	บางพลัด	2	1
11.	บางรัก	2	1
12.	บึงกุ่ม	2	1
13.	ประเวศ	1	1
14.	พญาไท	1	1
15.	พระโขนง	3	2
16.	มีนบุรี	2	1
17.	ลาดพร้าว	2	1
18.	ลาดกระบัง	2	1
19.	ห้วยขวาง	2	1
	รวม	45	26

ตาราง 3 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาพื้นฐานวิชา
 อาชีพอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2538 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับ
 เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
			ชาย	หญิง	
1.	คลองเตย	ปทุมคงคา	40	—	40
2.	จตุจักร	สารวิทยา	35	5	40
3.	จอมทอง	สิงหราชพิทยาคม	32	3	35
		บางมดวิทยา	25	3	28
4.	ดอนเมือง	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	35	5	40
		ราชวินิต บางเขน	32	—	32
5.	ดุสิต	โยธินบูรณะ	37	—	37
		ราชวินิตมัธยม	35	—	35
6.	คลองสาม	ปากน้ำพิทยาคม	30	5	35
		วัดน้อยใน	30	5	35
7.	บางกอกน้อย	ชินรสวิทยาลย์	35	—	35
		สุวรรณารามพิทยาคม	30	5	35
8.	บางกะปิ	บางกะปิ	35	5	40
9.	บางเขน	ฤทธิยะวรรณาลัย	31	4	35
10.	บางพลัด	วัดบรมงคล	30	5	35
11.	บางรัก	พุทธจักรวิทยา	21	4	25

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
			ชาย	หญิง	
12.	บึงกุ่ม	เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	35	–	35
13.	ประเวศ	ศรีพฤฒา	35	5	40
14.	พญาไท	สามเสนวิทยาลัย	40	–	40
15.	พระโขนง	พระโขนงพิทยาลัย	30	5	35
		วชิรธรรมสาธิต	25	4	29
16.	มีนบุรี	เศรษฐบุศรินทร์	35	–	35
17.	ลาดพร้าว	ลาดปลาเค้าพิทยาคม	35	–	35
18.	ลาดกระบัง	พรตพิทยพยัต	31	4	35
19.	ห้วยขวาง	ประชาราษฎร์อุปถัมภ์	29	6	35
		รวม	808	73	881 คน

ตาราง 4 รายชื่อโรงเรียนและจำนวน ครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกได้อย่างเสรี ปีการศึกษา 2538 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.	คลองเตย	ปทุมคงคา	5	3
2.	จตุจักร	สารวิทยา	4	2
3.	จอมทอง	สิงห์ราชพิทยาคม	4	2
		บางมดวิทยา	1	1
4.	ดอนเมือง	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	4	2
		ราชวินิต บางเขน	4	2
5.	ดุสิต	โยธินบูรณะ	4	2
		ราชวินิตมัธยม	5	3
6.	ตลิ่งชัน	ปากน้ำพิทยาคม	4	2
		วัดน้อยใน	4	2
7.	บางกอกน้อย	ชินรสถวิทยาลัย	5	3
		สุวรรณารามพิทยาคม	5	3
8.	บางกะปิ	บางกะปิ	4	2
9.	บางเขน	ฤทธิยะวรรณาลัย	7	4
10.	บางพลัด	วัดบวรเมศ	3	2
11.	บางรัก	พุทธจักรวิทยา	3	2
12.	บึงกุ่ม	เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	4	2
13.	ประเวศ	ศรีเทพดา	5	3

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
14.	พญาไท	สามเสนวิทยาลัย	6	3
15.	พระโขนง	พระโขนงพิทยาลัย	4	2
		วชิรธรรมสาธิต	3	2
16.	มีนบุรี	เศรษฐบุตรบำเพ็ญ	4	2
17.	ลาดพร้าว	ลาดปลาเค้าพิทยาคม	2	1
18.	ลาดกระบัง	พรตพิทยพยัต	2	1
19.	ห้วยขวาง	ประชากรศาสตร์อุบลรัตน์	6	3
		รวม	102 คน	56 คน

ตาราง 5 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนครูช่าง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียน
เลือกได้อย่างเสรี ปีการศึกษา 2538 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับ
เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.	คลองเตย	ปทุมคงคา	9	5
2.	จตุจักร	สารวิทยา	8	4
3.	จอมทอง	สิงห์ราชพิทยาคม	10	5
		บางมควิทยา	4	2
4.	ดอนเมือง	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	9	5
		ราชวินิต บางเขน	5	3
5.	ดุสิต	โยธินบูรณะ	4	2
		ราชวินิตมัธยม	4	2
6.	ตลิ่งชัน	ปากน้ำพิทยาคม	4	2
		วัดน้อยใน	3	2
7.	บางกอกน้อย	ชินรสวิทยาลัย	10	5
		สุวรรณารามพิทยาคม	9	5
8.	บางกะปิ	บางกะปิ	10	5
9.	บางเขน	ฤทธิยะวรรณาลัย	6	3
10.	บางพลัด	วัดบวรเมศ	4	2
11.	บางรัก	พุทธจักรวิทยา	4	2
12.	บึงกุ่ม	เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	5	3
13.	ประเวศ	ศรีพฤฒา	12	6

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	เขตการปกครอง	โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
14.	พญาไท	สามเสนวิทยาลัย	9	5
15.	พระโขนง	พระโขนงพิทยาลัย	6	3
		วชิรธรรมสาธิต	7	4
16.	มีนบุรี	เศรษฐบุตรบำเพ็ญ	9	5
17.	ลาดพร้าว	ลาดปลาเค้าพิทยาคม	7	3
18.	ลาดกระบัง	พรตพิทยพยัต	6	3
19.	ห้วยขวาง	ประชากรราษฎร์อุปถัมภ์	4	2
		รวม	168 คน	88 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามนักเรียน เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลการเรียน แผนการเรียนของนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต(Likert Scale) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสนใจและความถนัด จำนวน 9 ข้อ
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9 ข้อ
3. ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน จำนวน 8 ข้อ
4. ด้านการศึกษาต่อ จำนวน 7 ข้อ

2. แบบสอบถามครูแนะแนวและครูช่างเป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวครู

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(rating scale)โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านความสนใจและความถนัด จำนวน 9 ข้อ
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9 ข้อ
3. ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน จำนวน 8 ข้อ
4. ด้านการศึกษาต่อ จำนวน 7 ข้อ

3. วิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม เพื่อใช้กำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามข้อคำถามตาม ความมุ่งหมายของการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมบริภูณนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบ เพื่อดูความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ผู้วิจัยกำหนด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอุตสาหกรรมศึกษา 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลการศึกษา จำนวน 1 ท่าน
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน ครูแนะแนวและครูช่างจำนวน 15 คน ที่โรงเรียนดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) ที่ไม่ใช่งกลุ่มตัวอย่าง
5. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงคุณภาพ โดยวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (item discrimination-t) เป็นรายข้อด้วย t-test แล้วนำมาคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจสูงโดยพิจารณาจากค่า t ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปได้คำถาม 33 ข้อ แยกเป็น 4 ด้าน
6. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อที่ 5 มาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(alpha coefficient) ของ ครอนบาค(Cronbach) ได้ค่าของความเชื่อมั่นแบบสอบถามนักเรียน = 0.89 และแบบสอบถามของครู = 0.94 (ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามของครูสูงกว่านักเรียนเพราะครูมีประสบการณ์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนที่ถูกต้องและมีความคิดเห็นในเหตุผลต่าง ๆ คือนักเรียน)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

4.1 นำหนังสือจากนักศึกษาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนและสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ครูแนะแนวและครูช่างด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2538 ถึง วันที่ 29 กันยายน 2538

4.3 ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 1,018 ฉบับ จากแบบสอบถาม 1,025 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.32 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (statistical package for the social sciences) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับส่วนตัวของนักเรียน โดยใช้การคำนวณค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูช่างและครูแนะแนว โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. จัดอันดับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. เปรียบเทียบเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามตัวแปรอิสระกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t-test และกับกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยใช้ F-test (One-way ANOVA) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6. เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามวิธีลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

ระดับความสำคัญของเหตุการณ์เลือกเรียนมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความสำคัญของเหตุการณ์เลือกเรียนมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความสำคัญของเหตุการณ์เลือกเรียนปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความสำคัญของเหตุการณ์เลือกเรียนน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับความสำคัญของเหตุการณ์เลือกเรียนน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ในการแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความสำคัญของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best. 1981 : 236) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่เลือกเรียนมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่เลือกเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่เลือกเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่เลือกเรียนน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	ระดับความสำคัญของเหตุผลที่เลือกเรียนน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

6.1.1 ค่าร้อยละ (percentage)

6.1.2 คะแนนเฉลี่ย (mean)

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) :

6.2 สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่า t -test

6.2.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพตามตัวแปรอิสระกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t -test

6.3.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ตามตัวแปรอิสระ กับกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยใช้ F -test (One-Way ANOVA)

ถ้าผลการเปรียบเทียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe's test

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ศึกษาเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ F - distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
ss	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
ms	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร วิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่และเสนอเป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เหตุการณ์เลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเพศ ผลการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง โดยเสนอค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด บุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจจากโรงเรียนและการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็น ของครูผู้เกี่ยวข้องโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเพื่อแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน (Class interval) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย

4.51 – 5.00	หมายความว่า	มีระดับของเหตุการณ์เลือกเรียนมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายความว่า	มีระดับของเหตุการณ์เลือกเรียนมาก
2.51 – 3.50	หมายความว่า	มีระดับของเหตุการณ์เลือกเรียนปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายความว่า	มีระดับของเหตุการณ์เลือกเรียนน้อย
1.00 – 1.50	หมายความว่า	มีระดับของเหตุการณ์เลือกเรียนน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งส่งไปจำนวน 881 ฉบับ และได้ส่งคืนมา 880 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.89 จำแนกตามตัวแปร วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และเสนอเป็นค่าร้อยละ ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละของแบบสอบถามนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ผลการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(880 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	807	91.70
1.2 หญิง	73	8.30
รวม	880	100.00
2. ผลการเรียนรู้		
2.1 ระดับดีมาก	327	37.20
2.2 ระดับดี	301	34.20
2.3 ระดับปานกลาง	252	28.60
รวม	880	100.00
3. แผนการเรียนรู้		
3.1 วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	671	70.10
3.2 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ	137	15.60
3.3 ภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส	22	2.50
3.4 วิชาชีพ	104	11.80
รวม	880	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(880 คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ระดับอุดมศึกษา	312	35.50
4.2 ระดับมัธยมศึกษา	289	32.80
4.3 ระดับประถมศึกษา	279	31.70
รวม	880	100.00
5. อาชีพของผู้ปกครอง		
5.1 รับราชการ	214	24.30
5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	78	8.90
5.3 ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว	361	41.00
5.4 รับจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	191	21.70
5.5 เกษตรกรรม	36	4.10
รวม	880	100.00
6. รายได้ของผู้ปกครอง		
6.1 รายได้สูง	404	45.90
6.2 รายได้ปานกลาง	311	35.30
6.3 รายได้ต่ำ	165	18.80
รวม	880	100.00

จากตาราง 6 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย จำนวน 807 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 เพศหญิง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30

จำแนกตามผลการเรียน พบว่า ผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก มีจำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 ผลการเรียนระดับดี มีจำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 ผลการเรียนระดับปานกลาง มีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60

จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีจำนวน 617 คน คิดเป็นร้อยละ 70.10 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 แผนการเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

จำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 และระดับประถมศึกษา มีจำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70

จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รับราชการ มีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 รับจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชนมี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 8.90 และเกษตรกรมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10

จำแนกตามระดับรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 ถึง 20,000 บาท มี จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.80

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถาม ครูที่เกี่ยวข้องในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน้าที่
ในโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(139 คน)	ร้อยละ
ครูผู้เกี่ยวข้อง		
ครูแนะแนว	56	40.30
ครูช่างอุตสาหกรรม	83	59.70
รวม	139	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูที่เกี่ยวข้องจำแนกตามหน้าที่ในโรงเรียน พบว่า ครู
แนะแนว มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 ครูช่างมีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ
59.70

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน ของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

เหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$ (N=880)	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด	3.43	0.62
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.18	0.66
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.53	0.71
ด้านการศึกษาต่อ	3.38	0.81
รวม	2.86	0.50

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีเหตุการณ์เลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 3.43$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเหตุผลอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.38$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.53$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายข้อ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D
ด้านความสนใจและความถนัด		
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.96	0.97
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.59	0.99
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.47	1.00
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.41	1.00
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.25	0.98
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อ ชีวิตประจำวัน	3.73	0.98
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.94	1.08
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.25	1.09
9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.24	1.09
รวม	3.43	0.62

จากตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลในการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.96$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.73$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.59$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.47$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยตนเอง ($\bar{X} = 3.41$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.25$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายชื่อ

เหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.02	1.07
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.16	1.15
12. เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.94	1.06
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.86	1.00
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.92	1.03
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.31	1.16
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.08	1.18
17. เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดา และมารดาแนะนำ	1.58	0.97
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	1.79	1.03
รวม	2.18	0.66

จากตาราง 10 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.02$)และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.31$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.16$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้าน ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายชื่อ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน		
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.57	1.06
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และ โรงฝึกงานที่ใช้เรียน	2.76	1.00
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.74	1.02
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและ เครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	3.00	1.02
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.18	0.98
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.09	1.00
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	1.93	1.07
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นที่ ๆ ไปแข่งขัน ทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.95	1.01
รวม	2.53	0.71

จากตาราง 11 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.18$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขานี้ ($\bar{X} = 2.76$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.78$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.09$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.95$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.93$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายข้อ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาคือ		
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.58	1.11
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	3.50	1.12
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปใน สาขาวิชานี้ได้	3.47	1.20
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.68	1.20
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา	2.52	1.27
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.55	1.18
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชา วิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.40	1.12
รวม	3.38	0.81

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนเพราะ วิชานี้เป็นวิชาพื้นฐาน ในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.68$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่ในระดับน้อยอีก 3 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.55$) เลือกเรียนเพราะ สามารถเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปในสาขานี้ได้ ($\bar{X} = 3.47$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

ตาราง 13 สรุป ค่าเฉลี่ยของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
ทั้ง 4 ด้านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	ลำดับที่
ด้านความสนใจและความถนัด	3.43	1
ด้านการศึกษาต่อ	3.38	2
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.53	3
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.18	4
รวม	2.86	

จากตาราง 13 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เหตุผลด้านการศึกษาต่อ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน อยู่ในลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในลำดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่านักเรียนมีเหตุผลในการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด มากที่สุด และเหตุผลด้าน บุคคลที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ตาราง 14 สรุป ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน ความคิดเห็นของครูต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายด้าน

หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
ด้านความสนใจและความถนัด	3.39	0.69	1
ด้านการศึกษาต่อ	3.32	0.95	2
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.86	0.76	3
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.70	0.59	4
รวม	3.06	0.61	

จากตาราง 14 แสดงว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 3.39$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.32$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.86$) ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน ความคิดเห็นของครูต่อหลักการเลือก
เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
แยกเป็นรายข้อ

หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด		
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.65	0.87
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.53	0.91
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.53	0.89
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.40	0.94
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	2.89	0.95
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อ ชีวิตประจำวัน	3.49	1.02
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	3.06	1.17
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.46	0.86
9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.50	0.92
รวม	3.39	0.69

จากตาราง 15 แสดงว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.65$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.53$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.53$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.49$) เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน ความคิดเห็นของครูต่อหลักการเลือก
เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายชื่อ

หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	3.63	0.92
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.55	0.92
12. เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	2.42	0.84
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	2.89	0.89
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	2.65	0.95
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.88	1.09
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.50	1.00
17. เลือกเรียนเพราะผู้ประกอบการด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดา และมารดาแนะนำ	2.12	0.92
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	2.65	0.96
รวม	2.70	0.59

จากตาราง 16 แสดงว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.63$) และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ ($\bar{X} = 2.89$) เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.88$) เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ ($\bar{X} = 2.65$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.42$) เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดา และมารดาแนะนำ ($\bar{X} = 2.12$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.70$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน ความคิดเห็นของครูต่อหลักการเลือก
เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
แยกเป็นรายชื่อ

หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน		
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.95	1.02
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และ โรงฝึกงานที่จะใช้เรียน	3.10	1.06
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	3.01	1.03
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและ เครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	3.23	0.99
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.33	1.00
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.57	0.93
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	2.11	0.94
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขัน ทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	2.60	1.01
รวม	2.86	0.76

จากตาราง 17 แสดงว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียน อยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมา 3 ลำดับได้แก่เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.33$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนจัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขานี้ ($\bar{X} = 3.23$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 3.10$) และอยู่ในระดับน้อย ได้แก่เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 2.11$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน ความคิดเห็นของครูต่อหลักการเลือก
เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายข้อ

หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาต่อ		
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.32	1.14
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	3.37	1.04
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปใน สาขาวิชานี้ได้	3.32	1.05
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.22	1.12
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา	3.41	1.15
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.51	1.06
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชา วิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.12	1.14
รวม	3.32	0.95

จากตาราง 18 แสดงว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.51$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.41$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.37$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อหลักการเลือกเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$)

ตาราง 19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด	3.45	0.60	3.16	0.76
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.19	0.66	2.10	0.65
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.54	0.71	2.43	0.64
ด้านการศึกษาต่อ	3.41	0.80	3.09	0.91
รวม	2.88	0.50	2.68	0.53

จากตาราง 19 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชาย มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเหตุผลอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.41$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศหญิง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) มีค่าเฉลี่ยสูง
กว่าเหตุผลอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.09$)
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.43$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.68$)

ตาราง 20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด				
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.99	0.96	3.70	1.11
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.61	0.98	3.30	1.02
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.47	1.00	3.45	1.00
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.43	0.99	3.22	1.10
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.27	0.97	3.08	1.16
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อ ชีวิตประจำวัน	3.77	0.97	3.29	1.07
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.98	1.07	2.52	1.04
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.27	1.09	2.96	1.07
9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.27	1.09	2.95	1.15
รวม	3.45	0.60	3.16	0.76

จากตาราง 20 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีวอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.99$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.77$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.61$) อยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.47$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยตนเอง ($\bar{X} = 3.43$) เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.27$) เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

นักเรียนหญิง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่เลือกเรียนเพราะคิดว่าเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.45$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.30$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง				
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.04	1.05	3.79	1.28
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.18	1.15	2.01	1.17
12. เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.94	1.05	1.96	1.17
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.87	1.00	1.77	0.99
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.92	1.03	1.88	1.05
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.32	1.16	2.16	1.20
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.10	1.19	1.79	0.97
17. เลือกเรียนเพราะผู้ประกอบการด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดา และมารดาแนะนำ	1.57	0.97	1.67	0.97
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่มักเรียนนิยมชมชอบ	1.78	1.02	1.85	1.11
รวม	2.19	0.66	2.10	0.65

จากตาราง 21 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับ มาก คือ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.04$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.32$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.18$) เลือกเรียนเพราะต้องการ ประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.10$) เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่ บิดามารดาแนะนำ ($\bar{X} = 1.57$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$)

นักเรียนหญิง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่ เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือเลือกเรียนโดยตัดสินใจ ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.79$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรอง ลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.16$) เลือกเรียนตามผู้ปก ครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.01$) เลือกเรียนเพราะ ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 1.79$) เลือกเรียนเพราะและผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดามารดาแนะนำ ($\bar{X} = 1.67$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$)

ตาราง 22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน				
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.59	1.07	2.38	0.95
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และ โรงฝึกงานที่จะใช้เรียน	2.78	1.01	2.59	0.90
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.75	1.03	2.58	0.93
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและ เครื่องมือให้นักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	3.00	1.03	3.00	0.97
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.19	0.99	3.10	0.89
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.09	1.00	2.05	0.97
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	1.94	1.08	1.88	0.99
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขัน ทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.96	1.02	1.84	0.96
รวม	2.54	0.71	2.43	0.64

จากตาราง 22 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีวอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.19$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 3.00$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.78$) และอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ ได้แก่ โรงเรียนคัดเลือกรุ่นที่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.96$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.94$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$)

นักเรียนหญิง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.10$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 3.00$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.59$) และอยู่ในระดับน้อย 4 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานนำเรียน ($\bar{X} = 2.38$) เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนได้กล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.05$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.88$) เลือกเรียนเพราะคัดเลือกรุ่นที่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.84$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$)

ตาราง 23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาคือ				
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.61	1.11	3.21	1.09
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	3.52	1.10	3.22	1.36
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปใน สาขาวิชานี้ได้	3.50	1.18	3.10	1.31
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.71	1.18	3.32	1.30
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อ ในระดับอาชีวศึกษา	2.54	1.28	2.34	1.12
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.58	1.17	3.25	1.26
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชา วิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.41	1.11	3.22	1.19
รวม	3.41	0.80	3.09	0.91

จากตาราง 23 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีวอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.71$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.61$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

นักเรียนหญิง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.32$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.25$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.22$) และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ ได้แก่ ต้องการที่จะเรียนในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.34$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรมเป็นรายด้านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามผลการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด	3.43	0.64	3.37	0.60	3.49	0.61
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.12	0.65	2.15	0.61	2.31	0.72
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.46	0.69	2.41	0.67	2.75	0.72
ด้านการศึกษาต่อ	3.43	0.80	3.30	0.82	3.42	0.81
รวม	2.84	0.49	2.79	0.47	2.98	0.54

จากตาราง 24 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการเรียนดีมาก มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด และด้านการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$, $\bar{X} = 2.12$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดี มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด และด้านการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, $\bar{X} = 3.30$) ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$, $\bar{X} = 2.15$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดและด้านการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, $\bar{X} = 3.42$, $\bar{X} = 2.75$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามผลการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านความสนใจและความถนัด						
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	4.02	0.94	3.96	0.94	3.90	1.05
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.61	0.97	3.51	0.96	3.64	1.03
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.45	1.00	3.40	1.02	3.58	0.97
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัย ของตนเอง	3.46	1.00	3.40	0.93	3.37	1.08
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทาย สติปัญญา	3.38	0.98	3.17	0.93	3.19	1.03
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มี ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.67	0.99	3.71	1.00	3.81	0.97
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็น ต่อครอบครัว	2.92	1.05	2.88	1.03	3.04	1.15
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.20	1.06	3.15	1.06	3.42	1.14

ตาราง 25 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
9. เลือกเรียนเพราะ ได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมาก กว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.18	1.06	3.13	1.10	3.45	1.10
รวม	3.43	0.64	3.37	0.60	3.49	0.61

จากตาราง 25 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการเรียนดีมาก มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพพออุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.02$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.67$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.61$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.46$) เลือกเรียนเพราะว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.45$) และลำดับสุดท้ายคือ เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดี มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผล อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.96$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.71$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.51$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและ ลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.40$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.40$) และลำดับสุดท้าย คือ เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็น ต่อครอบครัว ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาโดย ส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.90$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.81$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.64$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่า วิชาอื่น ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรอง ลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพสาขาอื่น ($\bar{X} = 3.45$) เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.42$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.37$) และลำดับ สุดท้าย คือเลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว ($\bar{X} = 3.04$) เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามผลการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.00	1.08	4.03	1.04	4.04	1.10
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.20	1.18	2.13	1.12	2.15	1.16
12. เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.90	1.03	1.91	1.02	2.04	1.15
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.81	1.02	1.82	0.93	1.99	1.06
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.84	1.02	1.90	0.96	2.04	1.12
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.26	1.99	2.24	1.07	2.46	1.22
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	1.89	1.07	2.04	1.10	2.37	1.35
17. เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ	1.51	0.92	1.49	0.83	1.77	1.15
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	1.70	1.00	1.76	1.01	1.93	1.09
รวม	2.12	0.65	2.15	0.61	2.31	0.72

จากตาราง 26 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการเรียนดีมาก มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.00$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.26$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.20$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 1.89$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.12$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดี มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.03$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.24$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.13$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.04$) และอยู่ในระดับน้อยสุด คือ เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ ($\bar{X} = 1.49$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.15$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.04$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.46$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.37$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.15$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามผลการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน						
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.54	1.02	2.42	1.02	2.80	1.13
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน	2.69	0.96	2.65	1.00	3.00	1.01
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.68	0.99	2.59	0.98	2.99	1.07
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	3.01	1.00	2.85	0.97	3.15	1.08
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.21	0.96	3.03	0.98	3.32	0.98
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	1.99	0.98	2.02	0.96	2.31	1.04
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	1.78	0.94	1.87	1.07	2.21	1.18

ตาราง 27 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.83	0.98	1.81	0.86	2.25	1.15
รวม	2.46	0.69	2.41	0.67	2.75	0.72

จากตาราง 27 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการเรียนดีมาก มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.21$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 3.01$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.69$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.99$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.83$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.78$) เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดี มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.03$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 2.85$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.65$) และอยู่ในระดับน้อย 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน ($\bar{X} = 2.42$) เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียน กล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.02$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.87$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.32$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 3.15$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 3.00$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.31$) เลือกเรียน เพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ไปแข่งขันทักษะทางวิชาชีพอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.25$) เลือกเรียน เพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.75$)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามผลการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาต่อ						
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่าง ทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.57	1.06	3.48	1.12	3.69	1.16
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับสูง	3.62	1.12	3.45	1.13	3.38	1.10
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้น ไปในสาขานี้ได้	3.57	1.23	3.34	1.20	3.48	1.15
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการ เรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.95	1.14	3.62	1.21	3.41	1.18
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อใน ระดับอาชีวศึกษา	2.18	1.19	2.45	1.24	3.06	1.22
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.61	1.18	3.42	1.18	3.63	1.16

ตาราง 28 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับผลการเรียน					
	ดีมาก		ดี		ปานกลาง	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับ วิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.51	1.10	3.34	1.09	3.31	1.17
รวม	3.43	0.80	3.30	0.82	3.42	0.81

จากตาราง 28 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการเรียนดีมาก มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.95$) เลือกเรียนเพราะ ใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.62$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.61$) และอยู่ในระดับน้อย คือ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.18$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.43$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดี มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีวอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.95$) อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ ต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.48$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.62$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.42$) และอยู่ในระดับน้อย คือ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.18$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.30$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.69$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.63$) และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อ ระดับสูงขึ้นไปในสาขานี้ได้ ($\bar{X} = 3.48$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐาน ในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.38$) เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$)

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่พอต่อสภาพ
 ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
 แยกตามแผนการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่พอต่อสภาพ	แผนการเรียน							
	วิทยาศาสตร์		คณิต-อังกฤษ		ภาษาอังกฤษ		วิชาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด	3.41	0.59	3.38	0.73	3.24	0.63	3.62	0.60
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.14	0.63	2.19	0.67	2.22	0.57	2.46	0.77
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.45	0.68	2.59	0.68	2.65	0.44	2.88	0.81
ด้านการศึกษาต่อ	3.40	0.79	3.33	0.89	3.06	0.61	3.42	0.85
รวม	2.83	0.48	2.86	0.52	2.78	0.39	3.08	0.59

จากตาราง 29 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.40$) ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.24$) เหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.33$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.59$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.20$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.06$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.65$) ส่วนเหตุผล ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.42$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.88$) ส่วนเหตุผล ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม
ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร แยกตามแผนการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม	แผนการเรียน							
	วิทยาศาสตร์		คณิต-อังกฤษ		ภาษาอังกฤษ		วิชาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด 1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง 2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง 3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น 4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับความถนัดของตนเอง 5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา 6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน 7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อ ครอบครัว 8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานช่าง 9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพสาขาอื่น	4.00	0.92	3.78	1.16	3.77	1.02	3.39	1.01
	3.58	0.93	3.40	1.10	3.50	0.96	3.88	1.10
	3.43	0.98	3.39	1.08	3.41	1.01	3.81	0.96
	3.42	0.96	3.31	1.16	3.18	1.01	3.54	1.01
	3.29	0.93	3.15	1.08	2.86	0.89	3.26	1.14
	3.72	0.98	3.78	1.03	3.50	1.10	3.75	0.93
	2.91	1.06	3.04	1.11	3.05	1.00	2.98	1.13
	3.18	1.04	3.30	1.23	2.86	1.36	2.62	1.02
	3.16	1.06	3.27	1.23	3.00	1.02	3.73	1.01
รวม	3.41	0.59	3.38	0.73	3.24	0.63	3.62	0.60

จากตาราง 30 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลในการเลือกอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.00$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.72$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.43$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.42$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าจะ เป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลในการเลือกอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง และเลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.78$) และอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.40$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.39$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.77$) และอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.58$) เลือกเรียนเพราะ เห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเหตุผล อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตาม ความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.88$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.43$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.72$) และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว ($\bar{X} = 2.98$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนแสดงผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่พอต่อสาธารณชน ด้านบุคคลที่
เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
แยกตามแผนการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่พอต่อสาธารณชน	แผนการเรียน							
	วิทยาศาสตร์		คณิต-อังกฤษ		ภาษาอังกฤษ		วิชาชีพ	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง								
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.04	1.03	3.91	1.22	3.77	1.02	4.12	1.08
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.09	1.15	2.09	1.06	2.14	1.21	2.37	1.25
12. เลือกเรียนตามที่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.91	1.04	1.91	1.04	2.04	1.17	2.16	1.20
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.78	0.95	1.97	1.04	1.68	0.65	2.25	1.24
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.86	1.00	1.86	0.99	1.95	1.00	2.32	1.22
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.29	1.15	2.27	1.22	2.50	1.10	2.44	1.19
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.01	1.14	2.12	1.18	2.27	1.24	2.38	1.35
17. เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ	1.47	0.88	1.72	1.07	1.73	0.94	1.98	1.20
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่มักเรียนนิยมชมชอบ	1.71	0.97	1.86	1.08	1.91	1.15	2.14	1.23
รวม	2.14	0.63	2.20	0.67	2.22	0.57	2.46	0.77

จากตาราง 31 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กัศกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ มีเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี เหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.01$) และอยู่ใน ระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อน ที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.29$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.09$) เลือกเรียน เพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.01$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.91$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือก เรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.27$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ ปกครอง ($\bar{X} = 2.12$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($X = 2.09$) เมื่อพิจารณาโดย ส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.20$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผล อยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.77$) อยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.50$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.27$) เลือก เรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.14$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.12$) เลือกเรียนเพราะอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.44$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.38$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.37$) เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$)

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
แยกตามแผนการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม	แผนการเรียน							
	วิทยาศาสตร์		คณิต-อังกฤษ		ภาษาอังกฤษ		วิชาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน								
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานนักเรียน	2.50	1.01	2.56	1.17	2.82	0.59	2.96	1.21
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน	2.71	0.96	2.71	1.08	2.77	0.69	3.15	1.10
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.67	0.98	2.63	1.08	3.00	0.62	3.20	1.12
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	2.95	0.98	2.96	1.13	3.14	0.78	3.31	0.11
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.11	0.95	3.34	1.09	3.41	0.85	3.36	1.01
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.01	0.94	2.14	1.03	2.23	0.92	2.49	1.20
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษาสถานประกอบการ	1.83	1.03	2.19	1.15	1.82	0.85	2.21	1.17
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกกลุ่มที่ ๑ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาชีพอยู่เสมอ	1.80	0.91	2.24	1.15	2.05	1.00	2.38	1.20
รวม	2.45	0.68	2.59	0.68	2.65	0.44	2.88	0.81

จากตาราง 32 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แผนการเรียนวิทยาศาสตร์มีเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและทำการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.11$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 2.71$) เลือกเรียนเพราะมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ($\bar{X} = 2.71$) อยู่ในระดับน้อย 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ มีโรงฝึกงานนำเรียน ($\bar{X} = 2.50$) เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.01$) เลือกเรียนเพราะได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.83$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม แรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.34$) เลือกเรียน เพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 2.96$) และมีเหตุผลในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ให้ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.24$) เลือกเรียนเพราะออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.19$) เลือกเรียนเพราะผู้ บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.14$) เมื่อพิจารณาโดย ส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี เหตุผลในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือก

เพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.41$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.14$) เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ($\bar{X} = 3.00$) เลือกเรียนเพราะมีเหตุผลในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.05$) เลือกเรียนเพราะได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.82$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.65$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.36$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุ และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.31$) เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ($\bar{X} = 3.20$) เลือกเรียนเพราะมีเหตุผลในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.49$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนคัดเลือกรุ่นที่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.38$) เลือกเรียนเพราะ ได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$)

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามแผนการเรียน
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่ 5	แผนการเรียน							
	วิทยาศาสตร์		คณิต-อังกฤษ		ภาษาอังกฤษ		วิชาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านการศึกษาคือ 27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่าง ๆ ไปอย่างกว้างขวาง 28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง 29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นในสาขาวิชานี้ได้ 30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียน สาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา 31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา 32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการ ประกอบอาชีพในอนาคต 33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับ วิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.55	1.07	3.62	1.25	3.68	1.39	3.63	1.14
	3.56	1.11	3.38	1.19	3.05	0.95	3.34	1.09
	3.51	1.20	3.37	1.27	3.10	1.07	3.42	1.12
	3.84	1.17	3.41	1.20	2.86	1.04	3.27	1.17
	2.27	1.20	3.02	1.29	2.46	0.86	3.38	1.17
	3.58	1.17	3.39	1.22	3.23	1.02	3.69	1.19
	3.49	1.09	3.15	1.16	3.09	0.99	3.20	1.93
รวม	3.40	0.79	3.33	0.89	3.06	0.61	3.42	0.85

จากตาราง 33 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แผนการเรียนวิทยาศาสตร์มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.84$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.58$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูง ($\bar{X} = 3.56$) อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ($\bar{X} = 3.49$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย คือ เลือกเรียนเพราะ ต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.62$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.41$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.39$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.68$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ ต้องการมีความรู้สำหรับประกอบ

อาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.23$) เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้ ($\bar{X} = 3.10$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ($\bar{X} = 3.09$) อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.46$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.69$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.63$) อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้ ($\bar{X} = 3.42$) เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.38$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$)

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมเป็นรายด้านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด	3.39	0.64	3.49	0.59	3.40	0.63
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.16	0.65	2.23	0.68	2.16	0.65
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.46	0.65	2.59	0.74	2.54	0.72
ด้านการศึกษาต่อ	3.42	0.78	3.38	0.79	3.35	0.87
รวม	2.83	0.47	2.91	0.49	2.84	0.55

จากตาราง 34 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 3.42$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 3.39$) ส่วน เหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$ และ 2.16 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง($\bar{X} = 2.83$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.38$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.59$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) เพื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.35$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$) เพื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$)

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด						
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.96	0.96	4.00	1.03	3.96	0.97
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.52	0.96	3.71	0.95	3.53	1.05
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.44	1.00	3.54	1.02	3.44	0.98
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.40	1.01	3.46	0.99	3.37	1.00
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.28	0.96	3.31	0.97	3.17	1.02
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.68	1.05	3.81	0.93	3.70	0.95
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.80	1.08	3.06	1.07	2.98	1.06

ตาราง 35 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. เลือกเรียนเพราะได้ประติฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง	2.17	1.07	3.29	1.08	3.28	1.11
9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.29	1.13	3.22	1.08	3.22	1.07
รวม	3.39	0.64	3.49	0.59	3.40	0.63

จากตาราง 35 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.96$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.68$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.52$) อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.44$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.40$) เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น ($\bar{X} = 3.29$) และอยู่ในระดับน้อย คือ เลือกเรียนเพราะได้ประติฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงานช่าง ($\bar{X} = 2.17$) พิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.00$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.81$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.71$) และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.46$) เลือกเรียนเพราะ เห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.31$) เลือกเรียนเพราะได้ประจักษ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.96$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.70$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.53$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.44$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.37$) เลือกเรียนเพราะได้ประจักษ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.03	1.04	4.10	1.00	3.92	1.54
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.19	1.84	2.24	1.18	2.05	1.08
12. เลือกเรียนตามที่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.91	1.07	2.05	1.00	1.87	1.00
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.75	0.95	1.90	1.00	1.96	1.06
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.83	0.98	1.95	1.07	1.99	1.05
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.28	2.15	2.30	1.18	2.35	1.16
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.11	1.22	2.12	1.20	2.00	1.12
17. เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ	1.52	0.88	1.65	1.05	1.57	0.98
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	1.81	1.08	1.77	1.00	1.78	1.02
รวม	2.16	0.65	2.23	0.69	2.17	0.65

จากตาราง 36 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.03$) มีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.28$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.19$) เลือกเรียนเพราะ ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.11$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.10$) อยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.30$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.24$) เลือกเรียนเพราะ ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.12$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.92$) มีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.35$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.05$) เลือกเรียนตามครูแนะแนวแนะนำ ($\bar{X} = 1.99$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$)

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน						
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.53	1.01	2.64	1.14	2.55	1.05
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน	2.71	0.89	2.85	1.70	2.74	1.00
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.66	0.99	2.76	1.05	2.79	1.03
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	2.97	0.98	3.04	1.00	2.99	1.08
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.14	0.98	3.31	0.95	3.10	1.00
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.03	0.98	2.17	1.06	2.09	0.96
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	1.82	1.00	2.00	1.13	1.99	1.08

ตาราง 37 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.81	0.92	1.98	1.04	2.07	1.07
รวม	2.46	0.65	2.59	0.74	2.54	0.72

จากตาราง 37 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.14$) เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 2.97$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.71$) อยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.03$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.82$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างเสมอ ($\bar{X} = 1.81$) เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและทำการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.31$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.04$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.85$) เลือกเรียนเพราะมีเหตุผลในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหาร และคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.17$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 2.00$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างเสมอ ($\bar{X} = 1.98$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและทำการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.10$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 2.99$) เลือกเรียนเพราะมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ($\bar{X} = 2.79$) เลือกเรียนเพราะมีเหตุผลในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหาร และคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.09$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างเสมอ ($\bar{X} = 2.07$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.99$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$)

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาต่อ						
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่าง ทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.47	1.09	3.70	1.10	3.56	1.20
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับสูง	3.58	1.16	3.47	1.09	3.42	1.10
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้น ไปในสาขานี้ได้	3.54	1.18	3.45	1.18	3.39	1.24
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการ เรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.83	1.19	3.62	1.18	3.57	1.21
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อใน ระดับอาชีวศึกษา	2.38	1.22	2.55	1.23	2.65	1.34
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.55	1.78	3.57	1.13	3.54	1.23

ตาราง 38 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.57	1.06	3.30	1.10	3.31	1.18
รวม	3.42	0.78	3.38	0.79	3.34	0.87

จากตาราง 38 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.83$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.58$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.57$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.38$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ใน ระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.70$) เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็น วิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.62$) เลือกเรียน เพราะใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.57$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับ ปานกลาง มี 4 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.47$) เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้($\bar{X} = 3.45$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ใน ระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่เลือกเรียนเพราะวิชา นี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.57$) เลือก เรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.56$) เลือกเรียน เพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.54$) และมีเหตุผลอยู่ ในระดับปานกลางมี 4 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง ($\bar{X} = 3.42$)เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้($\bar{X} = 3.39$) เลือกเรียนเพราะ บทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับ วิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการ ใหม่($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง($\bar{X} = 3.34$)

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		รัฐวิสาหกิจ		ค้าขาย		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด ด้านเหตุผลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ด้านการศึกษาค้นคว้า	3.39	0.64	3.45	0.49	3.40	0.64	3.46	0.59
	2.22	0.72	2.22	0.67	2.14	0.60	2.21	0.69
	2.54	0.71	2.54	0.71	2.45	0.68	2.62	0.75
	3.34	0.76	3.38	0.67	3.31	0.88	3.53	0.78
รวม	2.85	0.50	2.88	0.46	2.81	0.50	2.93	0.53
							2.99	0.44

จากตาราง 39 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.34$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.38$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$) เมื่อพิจารณาโดย ส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.31$) ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$ และ $\bar{X} = 2.14$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.53$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 3.46$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.62$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาคือ ($\bar{X} = 3.56$) เหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม	อาชีพของผู้ปกครอง									
	รับราชการ		รัฐวิสาหกิจ		ค้าขาย		รับจ้าง		เกษตรกร	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด										
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.98	0.90	3.86	1.00	3.94	1.00	4.00	0.93	4.14	2.20
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.55	0.99	3.58	0.89	3.58	0.99	3.66	0.95	3.50	1.25
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.42	1.03	3.40	0.90	3.51	0.98	3.43	1.02	3.78	1.24
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะแก่ลักษณะนิสัยของตนเอง	3.35	1.07	3.39	0.83	3.39	1.00	3.50	0.96	3.58	1.00
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.22	0.96	3.24	0.93	3.24	1.00	3.34	1.00	3.19	1.00
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.68	1.04	3.77	0.92	3.70	0.96	3.76	0.98	4.03	1.00
7. เลือกเรียนเพราะ เป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.87	1.06	3.00	1.14	2.91	1.10	2.96	0.99	3.47	1.33
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานช่าง	3.21	1.09	3.36	1.07	3.22	1.08	3.26	1.01	3.40	1.13
9. เลือกเรียนเพราะ ได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวสาขาอื่น	3.26	1.09	3.45	1.09	3.16	1.07	3.28	1.12	3.33	1.17
รวม	3.39	0.61	3.45	0.49	3.41	0.64	3.46	0.59	3.60	0.70

จากตาราง 40 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.98$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.68$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.55$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.42$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.35$) เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่า เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้ปกครองมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.78$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.78$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.88$) และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.45$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.40$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาโดย ส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.78$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.70$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่

ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.40$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.24$) เลือกเรียนเพราะได้ประจักษ์สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.00$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.76$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.66$) และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียน เพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.43$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรม มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.14$) เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.78$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.58$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.76$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($X = 3.50$) เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.60$)

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม	อาชีพของผู้ปกครอง									
	รับราชการ		รัฐวิสาหกิจ		ค้าขาย		รับจ้าง		เกษตรกร	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
คำบุคคลที่เกี่ยวข้อง										
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.07	1.05	3.90	1.11	4.04	1.10	4.03	1.04	3.86	1.13
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.14	1.17	2.39	1.17	2.09	1.16	2.72	1.16	2.31	1.26
12. เลือกเรียนตามตัวเองหรือญาติพี่น้องแนะนำ	2.05	1.15	2.05	1.10	1.90	0.97	1.86	1.08	2.00	1.17
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.87	1.04	1.83	0.96	1.87	0.97	1.86	1.03	1.02	1.16
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.91	1.07	1.97	1.13	1.86	0.96	2.01	1.08	1.89	1.04
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.45	1.17	2.59	1.24	2.24	1.14	2.26	1.13	2.19	1.26
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.03	1.84	2.08	1.13	2.04	1.17	2.22	1.21	2.00	1.24
17. เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองด้านการเงินที่ไม่ใช้บิดาและมารดาแนะนำ	1.64	1.03	1.55	0.99	1.52	0.89	1.60	1.04	1.75	1.03
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่มักเรียนนิยมชมชอบ	1.84	1.09	1.82	1.08	1.70	0.90	1.83	1.22	2.14	1.22
รวม	2.22	0.67	2.22	0.67	2.14	0.60	2.21	0.69	2.23	0.73

จากตาราง 41 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.07$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.45$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.14$) เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติแนะนำ ($\bar{X} = 2.05$) เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรัฐวิสาหกิจมีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.90$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.59$) เลือกเรียนเพราะตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.39$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.08$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.04$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามที่เพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.24$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.09$) และเลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.04$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาศาสนา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.03$) อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.72$) และอยู่ในระดับน้อย 7 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามที่เพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.26$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.22$) และเลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ ($\bar{X} = 2.01$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือเลือกเรียนโดยตัดสินใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.86$) และอยู่ในระดับน้อย 7 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.31$) เลือกเรียนตามที่เพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.19$) เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ ($\bar{X} = 2.14$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$)

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาต่อจากโรงเรียน
จากโรงเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
แยกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาต่อจากโรงเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		รัฐวิสาหกิจ		ค้าขาย		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน								
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.64	1.04	2.58	1.06	2.52	1.06	2.58	1.09
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน	2.85	0.94	2.73	1.03	2.68	1.01	2.83	1.01
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.83	0.99	2.69	1.05	2.64	1.00	2.81	1.06
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและเครื่องมือให้แก่นักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	2.96	0.97	3.02	0.99	2.95	1.03	3.12	1.06
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.21	0.98	3.22	1.07	3.06	0.98	3.33	0.91
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิทยาน้อยเสมอ	2.08	1.01	2.05	1.10	2.03	0.96	2.22	1.02
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่	1.84	1.07	1.95	1.10	1.88	1.02	2.06	1.15
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกผู้เข้าเรียนแข่งขันทักษะทางวิชาชีพอยู่เสมอ	1.84	0.98	2.09	1.12	1.85	0.95	2.05	1.08
รวม	2.54	0.71	2.54	0.71	2.45	0.68	2.62	0.75
							2.68	0.63

จากตาราง 42 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.21$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 2.96$) เลือกเรียนเพราะ มีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.85$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.08$) เลือกเรียนเพราะได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.84$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นที่ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.84$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้ปกครองมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.23$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.03$) เลือกเรียนเพราะ มีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.73$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ คือ เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นที่ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.09$) เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.05$) และเลือกเรียนเพราะได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.95$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม แรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้

($\bar{X} = 2.95$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.68$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.03$) เลือกเรียนเพราะได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.88$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.85$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบ ว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.45$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.33$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.12$) เลือกเรียนเพราะ มีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.83$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่เลือกเรียนเพราะ ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ($\bar{X} = 2.22$)เลือกเรียนเพราะได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่($\bar{X} = 2.06$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.05$) เมื่อพิจารณาโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.25$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรม มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.33$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 2.97$) เลือกเรียนเพราะ มีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.83$) และมีเหตุผลในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.42$) เลือกเรียนเพราะ ได้ออกทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 2.28$) เลือกเรียนเพราะ ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.17$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$)

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม	อาชีพของผู้ปกครอง									
	รับราชการ		รัฐวิสาหกิจ		ค้าขาย		รับจ้าง		เกษตรกร	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาคือ										
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.54	1.40	3.43	1.10	3.54	1.15	3.72	1.05	3.78	1.20
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	3.42	1.15	3.59	1.07	3.44	1.18	3.61	1.04	3.67	0.96
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้	3.37	1.22	3.55	1.04	3.40	1.28	3.62	1.06	3.61	1.23
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.66	1.17	3.83	1.14	3.61	1.25	3.84	1.13	3.53	1.16
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา	2.44	1.19	2.39	1.24	2.42	1.27	2.73	1.29	3.19	1.33
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.52	1.15	3.60	1.45	3.49	1.26	3.67	1.12	3.69	1.09
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิชาการใหม่ ๆ	3.44	1.05	3.28	1.15	3.31	1.13	3.56	1.12	3.42	1.23
รวม	3.34	0.76	3.38	0.67	3.31	0.88	3.53	0.78	3.56	0.75

จากตาราง 43 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ วิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.66$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.54$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.52$) และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ($\bar{X} = 3.44$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูง ($\bar{X} = 3.37$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย คือ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.44$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรัฐวิสาหกิจมีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและลำดับรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.83$) เลือกเรียนเพราะ ต้องการมีความรู้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.60$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูง ($\bar{X} = 3.59$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.42$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ($\bar{X} = 3.28$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.39$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.61$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.54$) และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ ต้องการมีความรู้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.49$) เลือกเรียนเพราะ ใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูง ($\bar{X} = 3.44$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ($\bar{X} = 3.28$) และอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.42$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.80$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.72$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ ($\bar{X} = 3.62$) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ ต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.53$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.78$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานสำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.69$) เลือกเรียนเพราะใช้

เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป ($\bar{X} = 3.62$) และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.19$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.56$)

ตาราง 44 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด	3.41	0.66	3.43	0.60	3.46	0.57
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.18	0.70	2.17	0.62	2.21	0.64
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.44	0.68	2.59	0.72	2.63	0.71
ด้านการศึกษาต่อ	3.36	0.85	3.39	0.79	3.45	0.77
รวม	2.83	0.52	2.87	0.49	2.92	0.50

จากตาราง 44 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.36$) ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.44$ และ 2.18 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.38$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 3.39$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$)

นักเรียนมัธยมศึกษา 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.45$) ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ($\bar{X} = 2.63$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$)

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความสนใจและความถนัด						
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	4.00	0.95	3.91	1.00	3.96	1.00
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.56	0.98	3.59	0.97	3.64	1.05
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.44	0.99	3.48	1.01	3.52	1.00
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.44	0.98	3.41	0.97	3.35	1.09
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.31	0.98	3.24	0.97	3.12	1.01
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.67	0.99	3.76	1.02	3.81	0.87
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.86	1.12	3.02	1.06	3.40	0.99
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.16	1.09	3.29	1.06	3.36	1.12

ตาราง 45 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.24	1.07	3.17	1.13	3.38	1.06
รวม	3.41	0.66	3.43	0.60	3.46	0.57

จากตาราง 45 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงมีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 4.00$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.67$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.56$) อยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ คิดว่าเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.44$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.44$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.91$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.76$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.59$) เลือกเรียนเพราะอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.48$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.41$) เลือกเรียนเพราะได้ประจักษ์รูปร่างต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.96$) เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.81$) เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ($\bar{X} = 3.64$) อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.38$) เลือกเรียนเพราะได้ประจักษ์รูปร่างต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง ($\bar{X} = 3.36$) เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

ตาราง 46 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.03	1.08	3.97	1.09	4.10	1.01
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	1.24	1.20	2.12	1.14	2.06	1.05
12. เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.96	1.09	1.99	1.07	1.84	0.93
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.81	0.99	1.90	1.01	1.93	1.03
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.88	1.04	1.89	0.99	2.06	1.10
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.30	1.19	2.33	1.17	2.29	1.09
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.16	1.26	1.98	1.09	2.06	1.13
17. เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ	1.54	1.00	1.54	0.89	1.74	1.03
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	1.73	1.06	1.83	0.99	1.87	1.05
รวม	2.18	0.70	2.17	0.62	2.21	0.64

จากตาราง 46 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงมีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.03$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย มี 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.30$) เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.16$) เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 1.96$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.97$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.33$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.12$) เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 1.99$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.10$) และอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนสนิทแนะนำ ($\bar{X} = 2.29$) เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ ($\bar{X} = 2.06$) เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ ($\bar{X} = 1.87$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$)

ตาราง 47 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน						
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.47	1.02	2.68	1.09	2.61	1.11
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน	2.68	0.99	2.82	0.98	2.86	1.04
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.68	1.00	2.77	1.05	2.82	1.01
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุ ฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	2.95	1.00	3.03	1.02	3.05	1.08
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและ มีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.08	0.99	3.27	0.96	3.25	0.99
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูใน โรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	1.97	0.98	2.17	1.02	2.24	0.98
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอก สถานที่เสมอ	1.86	1.06	1.95	1.07	2.07	1.09

ตาราง 47 (ต่อ)

เหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไป แข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.80	0.97	2.03	1.03	2.16	1.04
รวม	2.44	0.68	2.59	0.72	2.63	0.71

จากตาราง 47 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.08$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียน ได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 2.95$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.68$) และอยู่ในระดับน้อย 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน ($\bar{X} = 2.47$) เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.97$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 1.86$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.44$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.27$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.03$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน ($\bar{X} = 2.82$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหาร และคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.17$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาการอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.03$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 1.95$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.26$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนในสาขานี้ ($\bar{X} = 3.06$) เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่จะใช้เรียน ($\bar{X} = 2.86$) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.24$) เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาการอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.16$) เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ ($\bar{X} = 2.07$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$)

ตาราง 48 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แยกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการศึกษาต่อ						
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่าง ทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.46	1.12	3.68	1.10	3.67	1.11
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษา ในระดับสูง	3.51	1.20	3.50	1.10	3.45	0.97
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้น ไปในสาขานี้ได้	3.50	1.26	3.42	1.16	3.47	1.23
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการ เรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.77	1.23	3.63	1.17	3.55	1.14
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อใน ระดับอาชีวศึกษา	2.28	1.24	2.58	1.25	3.00	1.22
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.55	1.19	3.53	1.19	3.61	1.14

ตาราง 48 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	ระดับรายได้ของผู้ปกครอง					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับ วิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิชาการใหม่ ๆ	3.42	1.12	3.37	1.15	3.39	1.06
รวม	3.36	0.85	3.39	0.79	3.45	0.77

จากตาราง 48 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงมีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐาน ในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.77$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.55$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.51$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้ ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.46$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิชาการใหม่ๆ ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลางมีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างต่างๆไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.68$) เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.63$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.53$) และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.50$) เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไป ในสาขาวิชานี้ได้ ($\bar{X} = 3.37$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.67$) เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.61$) เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.55$) และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้ ($\bar{X} = 3.47$) เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง ($\bar{X} = 3.47$) เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

ตาราง 49 เปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความสนใจและความถนัด	3.45	0.60	3.16	0.76	3.82**
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.19	0.66	2.10	0.65	1.17
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.54	0.71	2.43	0.64	1.40
ด้านการศึกษาต่อ	3.41	0.80	3.09	0.91	2.90**
รวม	2.88	0.50	2.68	0.53	3.09**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 49 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิง มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศชายและเพศหญิง มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 50 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความสนใจและความถนัด					
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.99	0.96	3.70	1.11	2.14*
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.61	0.98	3.30	1.02	2.48**
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.47	1.00	3.45	1.00	0.16
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.43	0.99	3.22	1.10	1.59
5. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.27	0.97	3.08	1.16	1.54
6. เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.77	0.97	3.29	1.07	3.68**
7. เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.98	1.07	2.52	1.04	3.60**
8. เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.27	1.09	2.96	1.07	2.38**
9. เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.27	1.09	2.95	1.53	2.30**
รวม	3.45	0.60	3.16	0.76	3.82**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 50 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันและเลือกเรียนเพราะเป็นวิชา ที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ แก่เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับงาน ช่าง เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพสาขาอื่น ส่วนข้อ อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 51 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคล
ที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
คำบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.04	1.05	3.79	1.28	1.88
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.18	1.15	2.01	1.17	1.14
12. เลือกเรียนตามที่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.94	1.05	1.96	1.17	0.11
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.88	1.01	1.77	0.99	0.88
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.92	1.03	1.88	1.05	0.34
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.32	1.16	2.16	1.20	1.06
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.10	1.19	1.79	0.97	2.14*
17. เลือกเรียนเพราะผู้ประกอบการด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดา และมารดาแนะนำ	1.57	0.97	1.67	0.97	0.85
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	1.78	1.02	1.85	1.11	0.48
รวม	2.19	0.66	2.10	0.65	1.17

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เลือกเรียนเพราะ ต้องการประกอบอาชีพตาม ผู้ปกครอง ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 52 เปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน					
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.59	1.07	2.38	0.95	1.73
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน	2.78	1.01	2.59	0.90	1.71
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.75	1.03	2.58	0.93	1.54
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	3.00	1.03	3.00	0.97	0.02
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.19	0.99	3.10	0.86	0.85
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.09	1.00	2.05	0.97	0.33
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	1.94	1.08	1.88	0.99	0.51
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.96	1.02	1.84	0.96	1.03
รวม	2.54	0.71	2.43	0.64	1.40

จากตาราง 52 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1

ตาราง 53 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการศึกษาต่อ					
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.61	1.11	3.21	1.09	3.02**
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	3.52	1.10	3.22	1.36	2.20
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้	3.50	1.18	3.10	1.31	2.52**
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	2.54	1.18	3.32	1.30	2.52**
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา	2.54	1.18	2.34	1.12	1.41
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.58	1.17	3.25	1.26	2.20
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.41	1.11	3.22	1.20	1.33
รวม	3.41	0.80	3.10	0.91	2.90**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 53 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไป อย่างกว้างขวาง เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขานี้ได้ เลือกเรียน เพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ส่วนข้อ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมี ความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 54 การเปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามผลการเรียน

เหตุการณ์เลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	2.09	2	1.05	2.73
	ภายในกลุ่ม	335.87	877	0.38	
รวม		337.96	879		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5.75	2	2.87	6.66**
	ภายในกลุ่ม	378.63	877	0.43	
รวม		384.38	879		
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	18.62	2	9.31	19.50**
	ภายในกลุ่ม	418.70	877	0.48	
รวม		437.31	879		
ด้านการศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	3.16	2	1.58	2.40
	ภายในกลุ่ม	576.05	877	0.66	
รวม		579.21	879		

ตาราง 54 (ต่อ)

เหตุการณ์เลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	5.14	2	2.57	10.33 **
	ภายในกลุ่ม	217.96	877	0.25	
รวม		223.10	879		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 54 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่างกัน มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัดและด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ระหว่าง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดีมาก ดี และปานกลาง จึงใช้ S Method ของ Scheffe ทดสอบค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตาราง

ตาราง 55 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนระดับดีมาก ดี และปานกลาง กับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ 4 ด้าน

เหตุการณ์เลือกเรียน	ผลการเรียน				
		$\bar{X}$	ดีมาก	ดี	ปานกลาง
			2.84	2.79	2.98
รวม ทั้ง 4 ด้าน	ดีมาก	2.84	-	0.05	0.14 *
	ดี	2.79		-	0.19 *
	ปานกลาง	2.98			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนระดับดีมาก กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลการเรียนดีกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ 4 ด้าน ความสนใจ และความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมาก กับนักเรียนที่มีผลการเรียนดีไม่แตกต่างกัน

ตาราง 56 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนระดับดีมาก ดี และปานกลาง กับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เหตุการณ์เลือกเรียน	ผลการเรียน		ดีมาก	ดี	ปานกลาง
	การเรียน	$\bar{X}$	2.12	2.15	2.31
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ดีมาก	2.12	-	0.03	0.19 *
	ดี	2.15		-	0.16 *
	ปานกลาง	2.31			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 56 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนระดับดีมาก กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลการเรียนดีกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมากกับนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 57 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนระดับดีมาก ดี และปานกลาง กับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน

เหตุผลการเลือกเรียน	ผลการเรียน				
		$\bar{X}$	ดีมาก	ดี	ปานกลาง
			2.46	2.41	2.75
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	สูง	2.46	–	0.05	0.29 *
	ปานกลาง	2.41		–	0.34 *
	ต่ำ	2.75			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 57 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนระดับดีมาก กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลการเรียนดีกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมาก กับนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 58 การเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามแผนการเรียน

เหตุผลการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	4.92	3	1.64	4.31 **
	ภายในกลุ่ม	333.45	876	0.38	
	รวม	337.96	879		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	9.58	3	3.19	7.46 **
	ภายในกลุ่ม	374.81	876	0.43	
	รวม	384.38	879		
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	18.07	3	6.02	12.59 **
	ภายในกลุ่ม	419.24	876	0.48	
	รวม	437.31	879		
ด้านการศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.88	3	0.96	1.46
	ภายในกลุ่ม	576.33	876	0.66	
	รวม	579.21	879		

ตาราง 58 (ต่อ)

เหตุผลการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	5.89	3	1.96	7.92 **
	ภายในกลุ่ม	217.21	876	0.25	
รวม		223.10	879		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 58 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษาและแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่ เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ระหว่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จึงใช้ S Method ของ Scheffe ทดสอบค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตาราง

ตาราง 59 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษาและแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม 4 ด้าน

เหตุการณ์เลือก	แผนการเรียน					
		$\bar{X}$	วิทย์-คณิต	คณิต-ภาษา	ภาษา	อาชีพ
			2.83	2.86	2.78	3.08
ทั้ง 4 ด้าน	วิทย์-คณิต	2.83	-	0.03	0.05	0.25 *
	คณิต-ภาษา	2.86		-	0.08	0.22 *
	ภาษา	2.78		-	-	0.30
	วิชาชีพ	3.08				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 59 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนวิชาชีพและแผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียน ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิตกับแผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนวิทย์-คณิตกับแผนการเรียนภาษา แผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนภาษากับแผนการเรียนวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 60 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษาและแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัด

เหตุผลการ การเลือก	แผนการเรียน	วิทย์-คณิต $\bar{X}$	คณิต-ภาษา	ภาษา	วิชาชีพ
		3.41	3.38	3.24	3.62
ด้านความสนใจ	วิทย์-คณิต	3.41	-	0.03	0.17
และความถนัด	คณิต-ภาษา	3.38	-	0.14	0.21 *
	ภาษา	3.24	-	-	0.24 *
	วิชาชีพ	3.62			0.38

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 60 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนอาชีพ และแผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิตกับแผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนวิทย์-คณิตกับแผนการเรียนภาษา แผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนภาษากับแผนการเรียนวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 61 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลการ การเลือก	แผนการเรียน	วิทย์-คณิต	คณิต-ภาษา	ภาษา	วิชาชีพ	
		$\bar{X}$ 2.14	2.20	2.22	2.46	
ด้านบุคคลที่ เกี่ยวข้อง	วิทย์-คณิต	2.14	-	0.06	0.08	0.32 *
	คณิต-ภาษา	2.20		-	0.02	0.26 *
	ภาษา	2.22		-	-	0.24
	อาชีพ	2.46				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 61 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนวิชาชีพ และแผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียน ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนภาษา แผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนภาษากับแผนการเรียนวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 62 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษาและแผนการเรียนวิชาชีฟ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน

เหตุการณ์	แผนการเรียน	วิทย์-คณิต	คณิต-ภาษา	ภาษา	วิชาชีพ	
การเลือก		$\bar{X}$ 2.45	2.59	2.65	2.88	
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	วิทย์-คณิต	2.45	-	0.14	0.20	0.43 *
	คณิต-ภาษา	2.59	-	-	0.06	0.29 *
	ภาษา	2.65	-	-	-	0.23
	อาชีพ	2.88	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนอาชีพ และแผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนวิชาชีฟ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนวิทย์-คณิต กับแผนการเรียนภาษา แผนการเรียนคณิต-ภาษากับแผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนภาษากับแผนการเรียนอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 63 การเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เหตุผลการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	1.66	2	0.83	2.17
	ภายในกลุ่ม	336.30	877	0.38	
	รวม	337.96	879		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	0.93	2	0.47	1.07
	ภายในกลุ่ม	383.45	877	0.44	
	รวม	384.38	879		
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.78	2	1.39	2.81
	ภายในกลุ่ม	434.31	877	0.50	
	รวม	437.31	879		
ด้านการศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	0.73	2	0.73	0.55
	ภายในกลุ่ม	578.47	877	0.66	
	รวม	579.21	879		

ตาราง 63 (ต่อ)

เหตุการณ์เลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.86	2	0.43	1.71
	ภายในกลุ่ม	222.23	877	0.25	
รวม		223.10	879		

จากตาราง 63 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 64 การเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

เหตุผลการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	1.84	4	0.46	1.20
	ภายในกลุ่ม	336.12	875	0.38	
	รวม	337.96	879		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	1.28	4	0.32	0.73
	ภายในกลุ่ม	383.10	875	0.44	
	รวม	384.38	879		
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.69	4	1.17	2.37
	ภายในกลุ่ม	432.62	875	0.49	
	รวม	437.31	879		
ด้านการศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	7.26	4	1.82	2.78
	ภายในกลุ่ม	576.94	875	0.65	
	รวม	579.21	879		

ตาราง 64 (ต่อ)

เหตุการณ์เลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.86	2	0.43	1.71
	ภายในกลุ่ม	222.23	877	0.25	
รวม		223.10	879		

จากตาราง 64 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้าง และเกษตรกรรม มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ อุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ .05 และ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 65 การเปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง

เหตุการณ์เลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	0.31	2	0.15	0.40
	ภายในกลุ่ม	337.56	877	0.39	
	รวม	337.96	879		
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	0.20	2	0.10	0.22
	ภายในกลุ่ม	384.19	877	0.44	
	รวม	384.38	879		
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	6.32	2	3.16	6.43 **
	ภายในกลุ่ม	430.99	877	0.49	
	รวม	437.31	879		
ด้านการศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	1.01	2	0.51	0.77
	ภายในกลุ่ม	578.19	877	0.60	
	รวม	579.21	879		

ตาราง 65 (ต่อ)

เหตุการณ์เลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.03	2	0.51	2.02
	ภายในกลุ่ม	222.07	877	0.25	
รวม		223.10	879		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 65 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ต่างกัน มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัดด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างกัน เป็นรายคู่ระหว่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง ปานกลางและต่ำ จึงใช้ S Method ของ Scheffe ทดสอบค่าเฉลี่ยซึ่งปรากฏดังตาราง

ตาราง 66 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ กับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
อุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน

เหตุการณ์เลือกเรียน	รายได้				
		$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
			2.44	2.59	2.68
ด้านแรงจูงใจ จากโรงเรียน	สูง	2.44	–	0.15	0.19 *
	ปานกลาง	2.59		–	0.04
	ต่ำ	2.63			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 66 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ระดับสูง กับมีรายได้ระดับปานกลาง และมีรายได้ระดับสูงกับมีรายได้ระดับต่ำ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ระดับปานกลางกับมีรายได้ระดับต่ำ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 67 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	นักเรียน		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความสนใจและความถนัด	3.43	0.62	3.39	0.69	0.61
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.18	0.66	2.70	0.58	9.43**
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน	2.53	0.71	2.86	0.76	4.75**
ด้านการศึกษาต่อ	3.38	0.81	3.32	0.94	0.94
รวม	2.86	0.50	3.06	0.61	4.11**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 67 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัดกับด้านการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 68 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียน
ด้านความสนใจและความถนัด ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	นักเรียน		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความสนใจและความถนัด					
1. เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	3.96	0.97	3.65	0.87	3.75**
2. เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง	3.59	0.99	3.53	0.91	0.66
3. เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น	3.47	1.10	3.53	0.89	0.62
4. เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง	3.41	1.00	3.40	0.94	0.16
5. เลือกเรียนเพราะ เห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา	3.25	0.98	2.89	0.95	4.13**
6. เลือกเรียนเพราะ เห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.73	0.98	3.49	1.02	2.70**
7. เลือกเรียนเพราะ เป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว	2.94	1.08	3.06	1.16	1.03
8. เลือกเรียนเพราะ ได้ประจักษ์รูสิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับงานช่าง	3.25	1.09	3.46	0.86	2.57**
9. เลือกเรียนเพราะ ได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น	3.24	1.09	3.50	0.92	3.07**
รวม	3.43	0.62	3.39	0.69	0.61

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 68 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 69 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของครู
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	นักเรียน		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
10. เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง	4.02	1.07	3.63	0.92	4.12**
11. เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ	2.16	1.15	2.55	0.92	3.76**
12. เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ	1.94	1.06	2.42	0.84	5.02**
13. เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ	1.86	1.00	2.89	0.89	12.49**
14. เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ	1.92	1.03	2.65	0.95	8.51**
15. เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ	2.31	1.16	2.88	1.09	5.83**
16. เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง	2.08	1.18	2.50	1.00	4.13**
17. เลือกเรียนเพราะผู้ประกอบการด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดา และมารดาแนะนำ	1.58	0.97	2.12	0.92	6.44**
18. เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ	1.79	1.03	2.65	0.96	9.59**
รวม	2.18	0.66	2.70	0.59	9.43**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 69 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง เลือกเรียนเพราะผู้ประกอบการด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 70 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	นักเรียน		ครู		t
	X	S.D.	X	S.D.	
ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน					
19. เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน	2.57	1.06	2.95	1.02	3.94**
20. เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และ โรงฝึกงานที่ใช้เรียน	2.76	1.00	3.10	1.06	3.45**
21. เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.74	1.02	3.01	1.03	2.81**
22. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและ เครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้	3.00	1.02	3.23	0.99	2.44**
23. เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม	3.18	0.98	3.33	1.00	1.53
24. เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ	2.00	1.00	2.57	0.93	5.48**
25. เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ	1.93	1.07	2.11	0.94	1.90
26. เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขัน ทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ	1.95	1.01	2.60	1.01	7.01**
รวม	2.53	0.71	2.86	0.76	4.75**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 70 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึก และเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ เลือกเรียนเพราะผู้บริหาร และคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาชีพอยู่เสมอ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 71 เปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนด้านการศึกษาคือ ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ	นักเรียน		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการศึกษาคือ					
27. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง	3.58	1.11	3.32	1.14	2.55*
28. เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	3.50	1.12	3.37	1.04	1.47
29. เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปในสาขาวิชานี้ได้	3.46	1.20	3.32	1.05	1.42
30. เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	3.68	1.20	3.22	1.12	4.55**
31. เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา	2.52	1.27	3.41	1.15	8.21**
32. เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต	3.55	1.18	3.51	1.06	0.56
33. เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	3.40	1.12	3.12	1.14	2.85**
รวม	3.38	0.81	3.32	0.95	0.94

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 71 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวาง เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษาและผลของการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษา และจัดอันดับเหตุผลของการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเพศ ระดับผลการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง
3. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นข้อมูลให้แนวทางในการให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง และครูอาจารย์

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีเพศ ระดับผลการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และระดับรายได้ของผู้ปกครองต่างก็มีเหตุผลการเลือกเรียนต่างกัน
2. เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนแตกต่างจากหลักการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 4,720 คน ครูแนะแนว จำนวน 334 คน และครูช่าง จำนวน 475 คน จากจำนวนโรงเรียน 109 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ครูแนะแนวและครูช่าง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอย่างเสรี สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ดังนี้ นักเรียน จำนวน 881 คน ครูแนะแนว จำนวน 56 คน และครูช่าง จำนวน 88 คน จากจำนวน 26 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 2 ชุด

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับนักเรียนเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวกับเพศ ผลการเรียนรู้ แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด บุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจจากโรงเรียนและการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ ตามแบบของ Likert จำนวน 33 ข้อ แล้วนำไปหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา () ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

2. แบบสอบถามครูแนะแนวและครูช่างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของครูที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด บุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจจากโรงเรียนและการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ ตามแบบของ Likert จำนวน 33 ข้อแล้วนำไปหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา () ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยยื่นคำร้องแจ้งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อส่งหนังสือราชการ ขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการสำนักศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอเก็บข้อมูลกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 5 ครูแนะแนวและครูช่าง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 1,025 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 1,018 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.32 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จ SPSS/PC ซึ่งกำหนดสถิติดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนาใช้บรรยายข้อมูล ซึ่งได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละ ใช้บรรยายสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้บรรยายระดับคะแนนเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนและระดับคะแนนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
2. สถิติอ้างอิง ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 2.1 t-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม จำแนกตามเพศ และเปรียบเทียบเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน กับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
 - 2.2 F-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบ เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม จำแนกตาม แผนการเรียน ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน
 - 2.3 Scheffe's test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในกรณีที่มีค่า F มีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.43$) เหตุผลด้านการศึกษาต่อ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่

ในระดับปานกลาง ($X = 3.38$) เหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน อยู่ในระดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.53$) ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.18$) เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่านักเรียนมีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดมากที่สุด ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

1.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลในการเลือกเรียนอยู่ระดับมาก 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะคิดว่า จะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเองและอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ และเลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

1.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงานเป็นกลุ่ม เลือกเรียนเพราะ โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขานี้ เลือกเรียนเพราะ มีความพร้อมของอาคารสถานที่ และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ๆ

ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไปอย่างกว้างขวางและอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับ ได้แก่ เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา เลือกเรียนเพราะ สามารถเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปในสาขานี้ได้ เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร

2.1 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศชายมีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเหตุผลอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศหญิง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเหตุผลอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับ เหตุผลด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดีมาก มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับน้อย

2.4 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดี มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชา
พื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่อ อยู่ในระดับ
ปานกลาง ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย

2.5 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย

2.6 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.7 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการ ศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.8 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผล ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.9 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนเหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.16 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านความสนใจ และความถนัด ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.17 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ เหตุผลด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.18 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงมีเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ส่วนเหตุผล ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.19 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง มีผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.20 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีก 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับเหตุผล ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านการศึกษาคือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเพศ ผลการเรียนรู้ทางการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง ปรากฏดังนี้

3.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิงมีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาคือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศชายและเพศหญิง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการเรียนดีมาก ดี และปานกลาง มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัดด้านการศึกษาคือ ไม่แตกต่างกัน

3.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนวิชาชีพ มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านการศึกษาคือ ไม่แตกต่างกัน

3.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาคือ ไม่แตกต่างกัน

3.5 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้าง และ

เกษตรกรรม มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

3.6 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ปกครองมีรายได้สูง ปานกลางและต่ำ มีเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ดังนี้

4.1 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด กับด้านการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่านักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา เลือกเรียนเพราะเห็นว่า เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ไม่แตกต่างกัน

4.3 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตก

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ เลือกเรียนตามเพื่อนหรือญาติสนิทแนะนำ เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและมารดาแนะนำ เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และโรงฝึกงานที่ใช้เรียน เลือกเรียนเพราะห้องเรียน และห้องปฏิบัติการมีบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่ดี เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์วัสดุฝึกและเครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้ เลือกเรียนเพราะผู้บริหาร และคณะครูในโรงเรียนกล่าวชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขันทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.6 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่วไปอย่างกว้างขวาง เลือกเรียนเพราะ วิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ว่าการที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะเหตุผลด้านใดที่เป็นแรงจูงใจ หรือมีอิทธิพลมากที่สุด ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยแยกตามเพศ ผลการเรียน แผนการเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้ของผู้ปกครอง เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่อ ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2513 : 180) และ สนั่น ประจงจิตร (2515 : 63) พบว่า อิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนสายสามัญ และสายอาชีพกับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพมากที่สุด คือ ความสนใจและความถนัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษณา วงษาสันต์ (2524 : 31) และลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล (2528 : 48) พบว่า องค์ประกอบด้านความสนใจและความถนัดเป็นสาเหตุของการเลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาใด ๆ ก็ตามนักเรียนจะคำนึงถึงข้อมูลทั้ง 4 ด้านนี้ โดยนำมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นทางเลือกที่ดี และเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด การนำข้อมูลของเหตุผลทั้ง 4 ด้าน มาประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม นักเรียนจะมีเหตุผลด้านใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งนักเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ใช้ข้อมูลเหตุผล ด้านความสนใจ และความถนัดมากกว่าเหตุผลด้านอื่น ๆ โรงเรียนมัธยมศึกษาได้เปิดโอกาสให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง การวิจัยครั้งนี้ พบว่าเหตุผล การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 น้อยที่สุด คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจลิมเฟ่า อาจละนันท์ (2520 : บทคัดย่อ) พบว่าอิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ อันดับสุดท้ายคือเหตุผลด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิมล คีลัน (2526 : 92) และ พิกพ เจริณสุข (2532 : 49) พบว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน และวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ของนักเรียนน้อยที่สุด คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนในวัยนี้ เริ่มมีความคิดพิจารณาถึงความถนัด ความสามารถและความสนใจของตนเองตลอดจนโลกของงานได้เป็นอย่างดี ซึ่ง Ginzberg (1951 : 4251) ได้กล่าวไว้ว่านักเรียนในวัยนี้ (อายุประมาณ 17-20 ปี) บุคคลจะสำรวจอาชีพต่าง ๆ ว่าอาชีพใดเหมาะสมกับเขา เพื่อพยายามที่จะตัดสินใจให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น ดังนั้น การตัดสินใจเลือกวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพจึงเป็นหน้าที่ของนักเรียนเลือกโดยตรง

2. เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเพศ ผลการเรียน แผนการเรียนของนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง ผลปรากฏดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบ เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรณราย นิมชุดทด (2513 : 66-70) และประมวล วิทยากร (2520 : 114) พบว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในการเลือกอาชีพ อาชีพที่นักเรียนชายสนใจมากที่สุด คือ วิศวกร ช่างเทคนิค ช่างอุตสาหกรรม ส่วนอาชีพที่นักเรียนหญิงสนใจมากที่สุด คือ พยาบาล สถาปนิก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สตรอง (Strong 1956 : 213-228) พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน ส่วนเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนชายและนักเรียน

หญิง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนกับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 90) พบว่าการเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยมและความมุ่งมั่นของผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะว่า นักเรียนชายมีความสนใจ และมีความถนัดเกี่ยวกับงานช่างมากและมีสภาพร่างกายเหมาะสม กับลักษณะวิชาช่างมากกว่านักเรียนหญิง และมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อสาขาอุตสาหกรรมในระดับสูงมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงมีนิสัยรักสวย รักงาม ชอบทำงานฝีมือและงานที่ไม่ต้องออกแรงมากนัก จึงมีความสนใจในการเลือกเรียนน้อยกว่านักเรียนชาย จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 การเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนดีมาก ดี และปานกลาง พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบรื่อง จันดา (2519 : 92-93) สมพงษ์ อมาพันธ์ (2519 : บทคัดย่อ) และ ประมวล วิทยากร (2520 : 114) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมักจะเลือกอาชีพ แตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัดกับด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล (2528 : 47-48) พบว่า ผลการเรียน และฐานะทางครอบครัว ไม่มีผลต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม มีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกัน และมีความสนใจในการเลือกเรียนวิชานี้ เพื่อมุ่งหวังเป็นพื้นฐานในการศึกษา และประกอบอาชีพในอนาคตที่เหมือนกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลางจะเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมมากเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลางยังไม่มี ความมั่นใจหรือมีความคิดเป็นของตนเอง จำเป็นต้องอาศัยการชี้แนะจากบุคคลต่าง ๆ และจากโรงเรียน

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนทุกระดับส่วนใหญ่ มีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอาชีพอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 การเปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษาและแผนการเรียนวิชาชีวะมีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแผนการเรียนที่นักเรียนเลือกเรียนมีลักษณะเนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม นักเรียนที่เลือกเรียนจึงมีเหตุผลเลือกเรียนแตกต่างกันออกไปเพื่อให้มีความเหมาะสมกับลักษณะ ของแผนการเรียน โดยมีแรงจูงใจไม่เหมือนกัน เช่น ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ส่วนเหตุผลด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีเหตุการณ์การเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม เพื่อต้องการมีความรู้ขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและต้องการที่จะมีความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต เหมือนกันทุกแผนการเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนคณิต-ภาษา แผนการเรียนภาษา และแผนการเรียนวิชาชีวะ มีเหตุผลในการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 การเปรียบเทียบเหตุการณ์การเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา และประถมศึกษา พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรมด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียนและด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี จินดาคักดิ์ (2535 : 90) พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ อาภาพันธ์ (2519 : บทคัดย่อ) และ กฤษณา วงษาสันต์ (2524 : 62) พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีเหตุผลในการเลือกอาชีพต่างกัน ทั้งนี้เพราะว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ถึงร้อยละ 35.40 ระดับมัธยมศึกษาถึงร้อยละ 32.84 ระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 31.70 อยู่ในจำนวนที่ใกล้เคียงกันทั้ง 3 ระดับ การศึกษาของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศุทธสาทรกรรม ของนักเรียน ในปัจจุบันนี้

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มีครูแนะแนวของโรงเรียนทำหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกแผนการเรียน และเลือกวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ตลอดจนแนะแนวทางการประกอบอาชีพในอนาคต จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษาและประถมศึกษา มีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 การเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้างและเกษตรกรกรรม มีเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่ง กฤษณา วรชาสันต์ (2524 : 62) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ อีรศักดิ์ ทาทอง (2529 : 77) พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเกษตรกรรม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี จินดาคักดี (2535 : 90) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประมวล วิทยากร (2520 : 100-114) และ นิตยา ธรรมพันธ์ (2523 : 84-106) พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันจะเลือกอาชีพต่างกัน ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมมีผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพมากที่สุด คือ ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวและอาชีพสาขาอื่น ๆ อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงไม่เกิดความแตกต่างกัน ในการใช้เหตุผล ทั้ง 4 ด้าน เพราะในสภาพปัจจุบันนี้ นักเรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาที่ตนเองสนใจและมีความถนัด โดยไม่ต้องคำนึงถึงอาชีพเดิมของบิดามารดาเหมือนแต่ก่อนที่อาชีพของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียน และอาชีพของนักเรียน

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย รับจ้างและเกษตรกรกรรม มีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2.6 การเปรียบเทียบเหตุผลการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ 20,000 บาท ขึ้นไป ระหว่าง 10,000-20,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ลงมา พบว่า

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีเหตุการณ์การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฑาภรณ์ วรสุมนต์ (2515 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน คือ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษณา วงษาสันต์ (2524 : 62) พบว่าฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียน

ส่วนเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 90) พบว่าระดับรายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล (2528 : 48) พบว่าฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีผลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ 20,000 บาทขึ้นไป ระหว่าง 10,000-20,000 บาทและรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทลงมา มีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้อง ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ ผลปรากฏดังนี้

3.1 ด้านความสนใจและความถนัด ผลการวิจัย พบว่า เหตุผลการเลือกเรียนของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครู ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่านักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม โดยใช้เหตุผลด้านความถนัดและสติปัญญาของนักเรียนที่จะเรียนได้ดี โดยมีความมุ่งหวังที่จะเรียนวิชานี้ เพื่อประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และมีความต้องการที่จะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่างมาก จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนได้นำมาเป็นข้อมูลในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านความสนใจและความถนัด ความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ครูมีหลักการและความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัดของตนเองมากที่สุด ความ

คิดเห็นของครูจึง ไม่แตกต่างกัน กับเหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียน มีเหตุผลที่ใกล้เคียงกัน

3.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัย พบว่าเหตุผลการเลือกเรียนของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน ตามความคิดเห็นของครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูคิดว่านักเรียนยังรู้จักและเข้าใจตนเอง ตลอดจนโลกของงานได้ไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจด้วยตนเองได้ นอกจากนั้นนักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมดีพอว่ามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร โดยมุ่งเน้นให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น นักเรียนจำเป็นต้องได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนวและครูผู้สอนเพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนเหมาะสมกับสภาพของตนเอง ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาเลือกสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและในการประกอบอาชีพในอนาคต ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูมีความเข้าใจนักเรียนได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง ถ่องแท้มากขึ้นและสามารถช่วยเหลือให้แนะนำการเลือกเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของนักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรที่วางไว้

3.3 ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่าเหตุผลการเลือกเรียนของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครูมีความคิดเห็นที่จะมุ่งหวัง ให้นักเรียนได้ใช้เหตุผล ในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน จากข้อมูลด้านความพร้อมของโรงฝึกงาน สิ่งแวดล้อมภายในโรงฝึกงาน และสิ่งที่โรงเรียนจัดอำนวยความสะดวกกับนักเรียน เช่น วัสดุฝึก เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกงานมีจำนวนที่เพียงพอ ตลอดจนการให้บริการด้านต่าง ๆ กับนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม นักเรียนยังไม่ทราบข้อเท็จจริงในข้อมูลด้านนี้เพียงพอจำเป็นที่ครูแนะแนว และครูช่าง ต้องให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่จะเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม โรงเรียนได้จัดเตรียมวัสดุฝึกเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนภาคปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนจะได้นำไปเป็นเหตุผลในการตัดสินใจเลือกเรียนให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงตามความต้องการของนักเรียน

3.4 ด้านการศึกษาต่อ ผลการวิจัย พบว่าเหตุผลการเลือกเรียนของนักเรียนกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของครู ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ในด้านการ

แนะแนวการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาได้มีครูแนะแนวทำหน้าที่แนะแนวการศึกษา และอาชีพให้นักเรียนมีความรู้เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเรียนได้เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ในด้านการศึกษาต่อนักเรียน มีความมุ่งหวังที่จะศึกษาต่อด้านอุตสาหกรรมในระดับที่สูงขึ้นไป คือระดับอาชีวศึกษาหรือระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพของนักเรียนตามความคิดเห็นของครู มีความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าเหตุผลด้านความสนใจและความถนัด เป็นปัจจัยที่สำคัญหรือเป็นเหตุผลที่ให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ดังนั้นฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนควรจัดแนะแนวให้ความรู้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ในเรื่องความถนัด ความสามารถและความสนใจ โดยสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสรสำรวจตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น สำรวจความสนใจในอาชีพ แผนการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่จะเลือกเรียนและสำรวจบุคลิกภาพของตนเองว่ามีความเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่เลือกจะเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมต่อไป

2. โรงเรียนควรชี้แจงเกี่ยวกับลักษณะวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแต่ละวิชาให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนที่นักเรียนจะเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ นอกจากนั้นควรให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองได้มีส่วนรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตร แผนการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ แนวทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ทางโรงเรียนควรประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน

3. ครูแนะแนวและครูช่างเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนควรจัดกิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองให้มากขึ้น เช่นการใช้แบบสอบถามหรือการใช้แบบทดสอบวัดความสนใจบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครองก่อนเลือกแผนการเรียนและวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ซึ่งอันจะเป็นการส่งเสริม ให้นักเรียนเลือกวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้เหมาะสม กับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้การเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

4. โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพได้ความสนใจและความสามารถของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในด้านอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษานโยบายการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
2. ควรมีการศึกษาเหตุผลที่ไม่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา วงษาสันต์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา อ.เมือง จ.อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์, 2534.
- จิราวัลย์ มนต์กันภัย. เหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- จุฑาภรณ์ วรสุมนต์. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการเลือกอาชีพของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.
- จุนันท์ นุชคุ้ม. การศึกษาการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2525. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- เฉลิมเผ่า อาจละนันท์. แรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร ที่เคยใช้หลักสูตรมัธยมแบบประสม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520.
- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์. ค.อ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การวิเคราะห์ผู้นำด้วยวิธีทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.

- เทพรัตน์ราชสุภาว สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ. "พระบรมราชาบาทพระราชนาน
แห่งแผนโรงเรียนและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล ณ.ศาลาดุสิตาลัย "
ใน ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราชาบาท. หน้า 299 กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2530.
- ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- ธวัชชัย ชัยจิราภยากุล. การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน
สายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยม
แบบประสม ปีการศึกษา 2512. ปริญญาพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อัดสำเนา.
- ธีรศักดิ์ ทาทอง. ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเกษตร
กรรม ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2529. อัดสำเนา.
- บดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี), โรงเรียน. เอกสารจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพ ปีการศึกษา 2535-2537. 2537.
- บางกะปิ, โรงเรียน. เอกสารจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
ปีการศึกษา 2535-2537. 2537.
- บุญประสิทธิ์ กนกสิงห์. "การให้คำปรึกษาหารือด้านการศึกษา," วารสารแนะแนว.
54 : 68-73 ; ธันวาคม 2520-มกราคม 2521.
- ประคอง กรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ
คร.ศรีสง่า จำกัด, 2528.
- ประมวล วิทยากร. ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์. ปริญญาพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ประสงค์ บุญพรพงศ์. การศึกษาองค์ประกอบในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ปราณี เถกิงพล. การแนะแนวให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- พิภพ เจริญสุข. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเกษตร แผนการ
เรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.
- เพ็ญศรี จินดาคักดิ์. การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- พรรณี ชูทัต เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรวิจิตรพิมพ์, 2522.
- มณฑก ศรีโพธิ์. องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2528. อัดสำเนา.
- มะเดื่อ เสมอ. "กิจกรรมแนะแนว," วารสารแนะแนว. 14(65) : 35-41 ; ตุลาคม-
พฤศจิกายน 2522.
- มารศรี กองเกตุ. ผลของทัศนคติระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีต่อ
การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- เมธินันท์ ภิณฑน. องค์ประกอบของนักเรียนที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในภาคเหนือ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ราตรี รุ่งโรจน์ดี. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- แรงงาน, กรม. การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2536.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

- ลัดดา สุวรรณรัตน์. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อุดมศึกษา.
- ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล. การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อุดมศึกษา.
- วัชร ทรัพย์มี. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- วิชชุดา ถาวรพัฒน์พงศ์. การสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามทักษะของซอลแลนด์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อุดมศึกษา.
- วิชาการ, กรม. คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2533.
- วิชาการ, กรม. คู่มือปฏิบัติงานแนะแนว. กรุงเทพฯ : อักษรไทย, 2534.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- วรรณเพ็ญ ประเทนนท์. มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนโรงเรียนเกษตรกรรม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2517.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานสรุปรายได้ประชาชาติปี พ.ศ.2537. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

- สนั่น ประจงจิตร. การศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมและแบบธรรมดา
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2514. ปรินฤกนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- สมนึก บำรุง. "ความเข้าใจในเลือกการแนะแนว" วารสารแนะแนว. 1 : 29-30 ;
ธันวาคม 2516-มกราคม 2517.
- สมพงษ์ มั่นระวัง. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของ
นักเรียนชั้นม.ศ.3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512. ปรินฤกนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.
- สมพงษ์ อาภาพันธ์. การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ปรินฤกนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2519. อัดสำเนา.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "วิธีการแนะแนวในการเลือกอาชีพ," วารสารแนะแนว. 54 :
48-65 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2533.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "ผู้ปกครองกับหลักสูตรใหม่," วารสารแนะแนว. 67 : 20-25 ;
ธันวาคม 2533 - มกราคม 2534.
- สามัญศึกษา, กรม. รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2537.
กรุงเทพฯ : ฝ่ายสถิติวิเคราะห์และวิจัย กองแผนงาน, 2537.
- _____. จำนวนห้องเรียน นักเรียน ครูและภารโรงโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง
ปีการศึกษา 2537. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสถิติวิเคราะห์และวิจัย กองแผนงาน, 2537.
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา.
2 : 7-13 ; กันยายน-ธันวาคม 2524.
- สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สุนันท์ ประถมวาลย์. ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา. ปรินฤกนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน, 2530. อัดสำเนา.

- สุพจน์ นฤมล. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
: กรณีศึกษาจังหวัดยโสธร กับ จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ
: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2532. อัดสำเนา.
- สุวรรณารามวิทยาคม, โรงเรียน. เอกสารจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
ปีการศึกษา 2535-2537. 2537.
- สุวิมล คีลัน. การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- โสภณ เลือพันธ์. ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียน
ของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพขั้นต้น ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2529. อัดสำเนา.
- อนงค์ สกลคู่. การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยม
ศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- อามา ถนัดช่าง. "การบริหารงานแนะแนวให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่," วารสารแนะแนว.
68 : 48-65 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2534.
- Abusal, Mohammad Abdulkarim. "Characteristic and Factors Affecting
Students' Choice of Vocational Programs in Area
Vocational Technical Schools in Oklahoma," Dissertation
Abstracts International. 44 : 2124-A; January, 1983.
- Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs, N.J. :
Prentice Hall, 1970.
- Blackburn, Sarah Pauline Sturdivant. "Ralationship of Selected
Variables to Occupational and Educational Aspirations
and Expectations of Female High School Seniors,"
Dissertation Abstracts International. 35 : 4152-A ;
January, 1975.

- Blisset, D.L. " A Study of the Perceptions of the Twelve Grade Students from Selected High School Regarding the Availability and Desirability of Vocational Education Programs and Careers," Dissertation Abstracts. 39 : 2212; October, 1978.
- Collazo, Jenaro Collazo. "Occupational Plans of Puerto Rican Youth," Dissertation Abstracts. 28(4) : 1534A - 1535A; October, 1967.
- Cook, Walter Roy. "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Man," Dissertation Abstract. 28(2) : 799 ; August, 1967.
- Crites, John. O. Vocational Psychology. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Cronbach, Lee J. Educational Psychology. New York : Harcourt Brace and company, 1966.
- Eddy, V.S. " The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts. 29(9) : 2958-2959; March, 1969.
- Exell, L.B. and H.H. Tate. " High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research. 18 : 25-27; November, 1955.
- Garrison, Adrian A., Youth and the Next Decade. New York : David McKay Company, Inc., 1965.
- Good, Cater V. Dictionary of Education. 3rd ed., New York : McGraw-Hill Book, 1973.
- Hall, Nancy Wirtana. 'The Efficacy of Program Selection Procedures for Vocational High School Students," Dissertation Abstracts International. 49 : 802-A; October, 1988.
- Hoppock, Robert. Occupational Information. New York : McGraw-Hill, 1967.

- Janssen, Susan L.G. "Determinants of Parents' Aspirations and Expectations for Their Children's Educational and Occupational Attainments," Dissertation Abstracts International. 43 : 2084-A; February, 1983.
- Perrone, Phillip A. "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls," The Personnel and Guidance Journal. 44 : 254-257, 1965.
- Roe, Anne. The Psychology of Occupations. New York : John Willey, 1964.
- Strong, E.K. Vocational Interests of Men and Women. California : Stanford University Press, 1954.

ภาคผนวก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ขอแบบสอบถามและแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ที่ ทบ 1007/3101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

21 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายปัญญา สังข์วิกรมย์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้ได้มาลงทะเบียนจะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปฏิบัติงาน
เรื่อง ศึกษาเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร

ประธาน

อ.เพ็ญสิริณี โพธิ์จินดา

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอลาอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ดร.แอนน์ เพียรอนุบุตร เป็นวิทยากรบรรยาย
แบบสอบลาน

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่าง
สูงเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ปิรัชภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ที่

วป 1007/2093

วันที่

9) กรกฎาคม 2538

เรื่อง

ขอสงวนเอกสาร

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ นายวิทยุ สว่างจันทร์ เป็นอธิการบดี
 วิชาเอกคุณธรรมศึกษา ขอสงวนเอกสารเรียนสายวิชาชีพ ประสานมิตร
 โดยผู้ที่เกี่ยวข้องจะรับผิดชอบเอกสารเรียนสายวิชาชีพ ประสานมิตร
 เรื่อง ศึกษาเอกสารเรียนสายวิชาชีพเรียนสายวิชาชีพเอกสารเรียนสายวิชาชีพ
 ร โดยเอกสารเรียนสายวิชาชีพ 5 สว่างจันทร์ สว่างจันทร์

ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องควรดูแลเอกสาร

ผศ.ดร.วิชัย นามนเพชร

ประธาน

อ.เบญจมาภรณ์ นามนเพชร

กรรมการ

สิ่งที่เกี่ยวข้องขอสงวนเอกสารเรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ขอสงวนเอกสารเรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ
 ส่วนเอกสารเรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ เรียนสายวิชาชีพ

(ดร.วิชัย นามนเพชร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ทบ ๑๐๐๗/๓๑๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุพรรณ 23 กรกฎาคม ๒๕๓๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ขอลาหยุดราชการ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนว่า นายใหญ่ สว่างจันทร์ เป็นบิดา-มารดาของ

วิชาเอกศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บิดาผู้พี่ที่ลาหยุดราชการจะมาถึงต่อของลาหยุดราชการแล้วใน บัณฑิตวิทยาลัย

เรื่อง ที่ขอขอลาหยุดราชการเรียนวิชาที่จบมาของวิชาเอกศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเรียนที่ขอขอลาหยุดราชการ
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สว่างจันทร์ สว่างจันทร์ มากรุงเทพฯ มา

ที่นี้อยู่ในความดูแลของ

ดร.ดร. วิชัย ขาวเพชร

ประธาน

ค.บัณฑิตวิทยาลัย

กรรมการ

ส่วนที่บิดาขอขอลาหยุดราชการ คือ นายใหญ่ สว่างจันทร์ เป็นผู้พี่ที่ลาหยุดราชการมา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนว่า นายใหญ่ สว่างจันทร์ มากรุงเทพฯ มา
ขอลาหยุดราชการที่ ๑ ที่นี้ขอขอลาหยุดราชการที่ ๑

ขอเรียนว่า

(ดร.ศิริยุธ ขาวเพชร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 25/๓/๓๙

ที่ ทม 1007/3๐๙๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

21 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจันทรพูนบำเพ็ญ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายบุญญา สังข์ภิรมย์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง ศึกษาเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร. วิชัย

แหวนเพชร

ประธาน

อ. เพ็ญสิทธิ

ไพจิจินดา

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ อ. วิรัตน์ เสน่หา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/3๐๙๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

21 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายปัญญา สังข์ภิรมย์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง ศึกษาเหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร. วิชัย

แหวนเพชร

ประธาน

อ. เทียนสิทธิ์

ไพโรจน์ดา

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ อ.ดร.ณิ ประกิจเพชร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริบุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทบ 1007/ 3859

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒5 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักศึกษากรุงเทพมหานคร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายปัญญา สังข์วิกรม เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาชั้นกวี เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ศึกษาเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร

ประธาน

อ.ปัญญาสิทธิ์ ทรัพยจินดา

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความร่วมมือ
จากอาจารย์และนักเรียน ในสังกัดกรมสำนักศึกษา ตอนแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกันยายน - ตุลาคม
2538 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณท่าน
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดเห็นแก่นิสิตผู้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ปิยภา ปุณณารักษ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ศธ 0812/

3246

สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

5 กันยายน 2538

เรื่อง ขออนุญาตให้อำนวยความสะดวกให้อาจารย์และนักเรียนตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ชุด

ด้วยนายนิพนธ์ สังข์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตนิเทศ กำลังทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาเหตุผลผลการเลือกเรียน
วิชาพื้นฐานวิชาชีพอุตสาหกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.วิชัย แทวนเพชร
และอาจารย์เนติสิทธิ์ โฉมจินดา

สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร ขอความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกแก่
นายนิพนธ์ สังข์ภิรมย์ ที่จะขอความร่วมมือจากอาจารย์ และนักเรียน ตอบแบบสอบถามในระหว่าง
เดือนกันยายน - ตุลาคม 2538 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายแสงทอง กมลรัตน์)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร

ฝ่ายพัฒนาบุคลากร

โทร. 2823834, 2819997

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

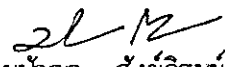
แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย เรื่อง

ศึกษา เหตุผลการ เลือก เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุง เทพมหานคร

นักเรียนที่รักทุกคน

ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักเรียนได้โปรดตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะทราบเหตุผลของนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม ว่ามีอิทธิพลด้านใดที่สนับสนุนให้นักเรียนเลือกเรียน ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนช่วยกันตอบแบบสอบถามทุกตอนทุกข้อให้ตรงไปตรงมาอย่างจริงจัง โดยไม่ต้องระบุนาม และจะนำคำตอบนี้ไปใช้ในงานวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

นายไต้ยк ส้งขักรมย์

นิสิตปริญญาโท สาขาอุตสาหกรรมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
ของนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความสนใจและความถนัด
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 สอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ขอให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเป็นจริงโดยทำเครื่องหมาย / ลงใน ()

หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

() เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

() เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.40-2.99

() เฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.40 ลงมา

3. แผนการเรียน

() แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

() แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ

() แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาฝรั่งเศส

() แผนการเรียนอาชีพ

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

() ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

() ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอนุปริญญา

() ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

5. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว
- () รับจ้างหรือพนักงานบริษัท
- () เกษตรกรรม

6. ระบุว่ารายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน

- () รายได้ของผู้ปกครองรวมกันตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป
- () รายได้ของผู้ปกครองรวมกันตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท
- () รายได้ของผู้ปกครองรวมกันต่ำกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
 ของนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความสนใจและความถนัด
 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ
 โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือ ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของเหตุผล
 ในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว
 * ถ้านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้เหตุผลข้อนั้นโดยตรง โปรดทำเครื่องหมาย / ใน
 ช่องมากที่สุด (5)
 * ถ้านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้เหตุผลข้อนั้นเป็นส่วนใหญ่ โปรดทำเครื่องหมาย /
 ในช่องมาก (4)
 * ถ้านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้เหตุผลข้อนั้นปานกลาง โปรดทำเครื่องหมาย / ใน
 ช่องปานกลาง (3)
 * ถ้านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้เหตุผลข้อนั้นน้อย โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง
 น้อย (2)
 * ถ้านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้เหตุผลข้อนั้นน้อยมาก โปรดทำเครื่องหมาย / ใน
 ช่องน้อยที่สุด (1)

ตัวอย่าง

ข้อที่	เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1	เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองแนะนำ.....	...	...		./.	...
2	เลือกเรียนเพราะเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถ ทำงานมีรายได้สูง.....	...	./.		...	...

จากตัวอย่าง

ในข้อ 1. หมายความว่า การแนะนำของผู้ปกครองมีผลต่อการเลือกเรียนของนักเรียนน้อย

ในข้อ 2. หมายความว่า การได้งานที่มีรายได้สูงหลังจากจบการศึกษาแล้ว มีผลต่อการเลือกเรียนของนักเรียนมาก

ข้อที่	เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีวอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านความสนใจและความถนัด					
1.	เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง.....					
2.	เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง.....					
3.	เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น.....					
4.	เลือกเรียนเพราะเหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง.....					
5.	เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา.....					
6.	เลือกเรียนเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน.....					
7.	เลือกเรียนเพราะเป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว.....					
8.	เลือกเรียนเพราะได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานช่าง.....					
9.	เลือกเรียนเพราะได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวสาขาอื่น.....					
	ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
10.	เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง.....					
11.	เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ.....					
12.	เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ.....					
13.	เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ.....					
14.	เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ.....					

ข้อที่	เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
15.	เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ.....					
16.	เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง..					
17.	เลือกเรียนเพราะผู้อุปการะด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและ มารดาแนะนำ.....					
18.	เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่นักเรียนนิยมชมชอบ..... <u>ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน</u>					
19.	เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน.....					
20.	เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และ โรงฝึกงานที่ใช้เรียน.....					
21.	เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี					
22.	เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและ เครื่องมือให้กับนักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้.....					
23.	เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงาน เป็นกลุ่ม.....					
24.	เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ.....					
25.	เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ.....					

ข้อที่	เหตุผลการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีวศตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
26.	เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขัน ทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ..... <u>ด้านการศึกษาคือ</u>					
27.	เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไป อย่างกว้างขวาง					
28.	เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง					
29.	เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปใน สาขาวิชานี้ได้.....					
30.	เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา.....					
31.	เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับ อาชีวศึกษา.....					
32.	เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต.....					
33.	เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชา วิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ					

อื่น ๆ โปรดระบุ

แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย เรื่อง

ศึกษา เหตุผลการ เลือก เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุง เทพมหานคร

เรียนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ผู้วิจัยกำลังศึกษา เหตุผลการ เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ เพื่อจะได้ทราบเหตุผลของการ
เลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนตามความคิดเห็นของท่าน ข้อมูลซึ่งตรง
กับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากท่านมีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัย โปรดแสดงความคิดเห็นตาม
ความเป็นจริง

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความร่วมมือของท่าน จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

นายบุญ สัจจวิกรมย์

นิสิตปริญญาโท สาขาอุตสาหกรรมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรม
ของนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความสนใจและความถนัด
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงหนึ่ง
ข้อความเท่านั้น

1. ทำหน้าที่ในโรงเรียน

() ครูแนะแนว

() ครูช่าง

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับหลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียน
4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความสนใจและความถนัด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านแรงจูงใจจาก
โรงเรียน และด้านการศึกษาต่อ

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือที่ท่าน คิดว่าตรงกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพอุตสาหกรรมมากที่สุดเพียงช่องเดียว

* ถ้าท่านคิดว่านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้หลักการเลือกเรียนข้อนั้น โดยตรง

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง มากที่สุด (5)

* ถ้าท่านคิดว่านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้หลักการเลือกเรียนข้อนั้น เป็นส่วนใหญ่

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องมาก (4)

* ถ้าท่านคิดว่านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้หลักการเลือกเรียนข้อนั้น ปานกลาง

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องปานกลาง (3)

* ถ้าท่านคิดว่านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้หลักการเลือกเรียนข้อนั้น น้อย

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องน้อย (2)

* ถ้าท่านคิดว่านักเรียนเลือกเรียนโดยใช้หลักการเลือกเรียนข้อนั้น น้อยมาก

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องน้อยที่สุด (1)

ตัวอย่าง

ข้อที่	หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
		ที่สุด		กลาง		ที่สุด
		5	4	3	2	1
1	เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองแนะนำ.....	...	...	...	./.	
2	เลือกเรียนเพราะเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถ ทำงานมีรายได้สูง.....	...	./.	...	...	

จากตัวอย่าง

- ในข้อ 1. หมายความว่า การแนะนำของผู้ปกครองมีผลต่อการเลือกเรียนของนักเรียนน้อย
- ในข้อ 2. หมายความว่า การได้งานที่มีรายได้สูงหลังจากจบการศึกษาแล้ว มีผลต่อการเลือกเรียนของนักเรียนมาก

ข้อที่	หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
	ด้านความสนใจและความถนัด					
1.	เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง.....					
2.	เลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง.....					
3.	เลือกเรียนเพราะคิดว่าจะ เรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น.....					
4.	เลือกเรียนเพราะ เหมาะกับลักษณะนิสัยของตนเอง.....					
5.	เลือกเรียนเพราะ เห็นว่าเป็นวิชาที่ท้าทายสติปัญญา.....					
6.	เลือกเรียนเพราะ เห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิต ประจำวัน.....					
7.	เลือกเรียนเพราะ เป็นวิชาที่มีความจำเป็นต่อครอบครัว..					
8.	เลือกเรียนเพราะ ได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ งานช่าง.....					
9.	เลือกเรียนเพราะ ได้ฝึกปฏิบัติงานช่างมากกว่าเรียน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาอื่น.....					
10.	เลือกเรียนโดยตัดสินใจด้วยตนเอง.....					
11.	เลือกเรียนตามผู้ปกครองแนะนำ.....					
12.	เลือกเรียนตามพี่น้องหรือญาติสนิทแนะนำ.....					
13.	เลือกเรียนเพราะครูที่สอนวิชาช่างแนะนำ.....					
14.	เลือกเรียนเพราะครูแนะแนวแนะนำ.....					
15.	เลือกเรียนตามเพื่อนที่สนิทแนะนำ.....					

ข้อที่	หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
16.	เลือกเรียนเพราะต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครอง...					
17.	เลือกเรียนเพราะผู้ปกครองด้านการเงินที่ไม่ใช่บิดาและ มารดาแนะนำ.....					
18.	เลือกเรียนตามรุ่นพี่ที่รักเรียนนิยมชมชอบ..... ด้านแรงจูงใจจากโรงเรียน					
19.	เลือกเรียนเพราะมีโรงฝึกงานน่าเรียน.....					
20.	เลือกเรียนเพราะมีความพร้อมของอาคารสถานที่และ โรงฝึกงานที่ใช้เรียน.....					
21.	เลือกเรียนเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมี บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี.....					
22.	เลือกเรียนเพราะโรงเรียนได้จัดหาอุปกรณ์-วัสดุฝึกและ เครื่องมือให้แก่นักเรียนที่เรียนสาขาวิชานี้.....					
23.	เลือกเรียนเพราะได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องและมีการทำงาน เป็นกลุ่ม.....					
24.	เลือกเรียนเพราะผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียนกล่าว ชมเชยวิชานี้อยู่เสมอ.....					
25.	เลือกเรียนเพราะได้ไปทัศนศึกษานอกสถานที่เสมอ.....					
26.	เลือกเรียนเพราะโรงเรียนคัดเลือกรุ่นพี่ ๆ ไปแข่งขัน ทักษะทางวิชาช่างอยู่เสมอ.....					

ข้อที่	หลักการเลือกเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านการศึกษาคือ					
27.	เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้ทางช่างทั่ว ๆ ไป อย่างกว้างขวาง	...	...	...	...	...
28.	เลือกเรียนเพราะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูง	...	...	...	...	...
29.	เลือกเรียนเพราะสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นไปใน สาขาวิชานี้ได้.....	...	...	...	...	...
30.	เลือกเรียนเพราะวิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนต่อ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา.....	...	...	...	...	...
31.	เลือกเรียนเพราะต้องการที่จะเรียนต่อในระดับ อาชีวศึกษา.....	...	...	...	...	...
32.	เลือกเรียนเพราะต้องการมีความรู้พื้นฐาน ในการประกอบอาชีพในอนาคต.....	...	...	...	...	...
33.	เลือกเรียนเพราะบทเรียนของวิชานี้เกี่ยวข้องกับวิชา วิทยาศาสตร์และให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ	...	...	...	...	...

อื่น ๆ โปรดระบุ
